د سموئیل دویم کِتاب

د حضرت داؤد د ساؤل د مرګ نه خبرېدل

۱ (۱) د ساؤل د مرګ نه پس چې داؤد په عماليقيانو فتح ومونده نو راغلو او دوه ورځې په صِقلاج کښې ايسار شو. (۲)
په دريمه ورځ د ساؤل د کېمپ نه يو زلمے راورسېدو. د دې دپاره چې خپل غم څرګند کړی، هغۀ خپلې جامې شلولې وې
او په سر يې خاورې اچولې وې. کله چې هغه داؤد له راغلو نو د عزت نه ټيټ شو او پړمخې په زمکه پرېوتو. (۳) داؤد ترې
نه تپوس وکړو، "تۀ د کوم ځائ نه راغلے يې؟" هغۀ ورته ووئيل، "زۀ د بنی اِسرائيلو د کېمپ نه راتښتېدلے يم." (۴) داؤد
ورته وفرمائيل، "ما ته ووايه چې څۀ شوی دی." هغۀ جواب ورکړو، "زمونږ فوجيان د جنګ نه راتښتېدلی دی او زمونږ ډېر
سړی وژلے شوی دی. ساؤل او د هغۀ زوئ يونتن هم وژلے شوی دی." (۵) داؤد ترې نه تپوس وکړو، "تا ته څۀ پته ده
چې ساؤل او يونتن مړۀ شوی دی؟" (۶) هغۀ جواب ورکړو، "د جِلبوعه په غرۀ باندې داسې وشول او ما وليدل چې ساؤل
په خپله نېزه باندې تکيه لګولې وه او د دشمن جنګی ګاډی او په آسونو سوارۀ فوجيان ورنزدې کېدل. (۷) بيا هغه
راوګرځېدو او زۀ يې وليدم او را وې غوښتم. ما ورته ووئيل چې زۀ حاضر يم. (۸) هغۀ زما نه تپوس وکړو چې تۀ څوک
يې، نو ما ورته ووئيل چې زۀ د عماليقی قبيلې يم. (۹) بيا هغۀ ووئيل چې دلته راشه او ما ووژنه. ځکه چې زما ځنکدن دے
خو زۀ تر اوسه پورې ژوندے يم. (۱۰) نو زۀ هغۀ له ورغلم او ومې وژلو، ځکه چې ما ته پته وه چې څنګه وغورزېږی نو هغه
به مړ شی. بيا ما د هغۀ د سر نه تاج او د هغۀ د لاس نه بنګړے واخستلو او صاحِبه، تا له مې راوړل." (۱۱) داؤد د غم نه
خپلې جامې وشلولې او د هغۀ ټولو سړو هم دغه شان وکړل. (۱۲) هغوئ په غم غمژن شول او تر ماښامه پورې يې د ساؤل،
يونتن او بنی اِسرائيلو دپاره روژه ونيوله کوم چې د مالِک خُدائ د لښکر خلق ؤُو، ځکه چې دا خلق په جنګ کښې مړۀ
شوی ؤُو. (۱۳) داؤد د هغه زلمی نه تپوس وکړو کوم چې هغۀ له دا خبر راوړے وو چې، "تۀ د کوم ځائ يې؟" هغۀ ورته
ووئيل، "زۀ يو عماليقے مسافر يم، خو زۀ ستا په مُلک کښې اوسېږم." (۱۴) داؤد ترې نه تپوس وکړو، "تا دا جرأت څنګه
وکړو چې د مالِک خُدائ خوښ کړے شوے بادشاه دې ووژلو؟" (۱۵) بيا داؤد خپل يو سړے راوغوښتلو او ورته يې ووئيل،
"هغه ووژنه." نو هغه سړی عماليقے ووهلو او هغه په ټکی مړ شو، (۱۶) او داؤد هغه عماليقی ته وفرمائيل، "خُون دې د
خپلې غاړې دے. تا په خپله د ځان سره دا بد وکړل چې تا دا خبره وکړه چې تا د مالِک خُدائ خوښ کړے شوے بادشاه
ووژلو."

د حضرت داؤد د ساؤل او د يونتن دپاره د غم سندره وئيل

(۱۷) داؤد د ساؤل او د هغۀ زوئ يونتن دپاره دا د غم سندره ووئيله، (۱۸) او حُکم يې وکړو چې دا د يهوداه خلقو ته
وښودلے شی. هغۀ په دې باندې د ليندې سندرې نوم کېښودو، دا د ياشر په کِتاب کښې ليکلے شوې ده: (۱۹) "په غرونو
باندې د بنی اِسرائيلو عزتمند خلق مړۀ شوی دی. زمونږ تکړه فوجيان غورزېدلی دی. (۲۰) په جات کښې دا اِعلان مۀ کوه او
د اسقلون په کوڅو کښې هم دا اِعلان مۀ کوه. د فلستيانو ښځې مۀ خوشحالوه، د غېرو قومونو لوڼه مۀ خوشحالوه. (۲۱) د
جِلبوعه په غرونو باندې دې پرخه او باران نۀ ورېږی، د دې ځائ پټی دې هميشه شنډ وی. ځکه چې د تکړه کسانو ډالونه
هلته په بې‌عزتی کښې پراتۀ دی، د ساؤل ډال دې نور د تېلو سره نۀ شی ځلولے. (۲۲) د يونتن ليندہ د مرګ وه، د ساؤل تُوره
بې‌رحمه وه، طاقتور يې غورزول او دشمن يې وژلو. (۲۳) ساؤل او يونتن ډېر ښۀ او خواږۀ ؤُو، په ژوند کښې هم يو ځائ او

په مرګ کښې هم يو ځائ، د باز نه تېز وُو او د زمرو نه تکړه وُو. ۲۴ د بنی اِسرائيل ښځې د ساؤل دپاره د غم ژړا کوی.
هغۀ تا ته سرې ښې جامې درواغوستلې او په کالو او سرو زرو يې ښائسته کړې. ۲۵ تکړه فوجيان غورزېدلی دی، هغوئ په
جنګ کښې وژلے شوی دی. يونتن په غرونو کښې مړ پروت دے. ۲۶ زما وروره يونتنه، زۀ ستا په غم غمژن يم، تۀ په ما
باندې څومره ګران وې. ستا مينه زما دپاره څومره ښۀ وه، د ښځو د مينې نه هم ښۀ وه. ۲۷ تکړه فوجيان غورزېدلی دی،
د هغوئ وسلې تباه شوې دی.“

د حضرت داؤد د يهوداه بادشاه جوړېدل

۲ ۱ د دې نه پس، داؤد د مالِک خُدائ نه تپوس وکړو، ”زۀ لاړ شم څۀ چې د يهوداه يو ښار قبضه کړم؟“ مالِک خُدائ
ورته وفرمائيل، ”آو، لاړ شه.“ داؤد ترې نه تپوس وکړو، ”کوم يو قبضه کړم؟“ مالِک خُدائ ورته وفرمائيل، ”حبرون.“ ۲
نو داؤد حبرون ته لاړو، خپلې دوه ښځې يې هم د ځان سره بوتلې، اخينوعم چې د يزرعيل وه او ابی‌جيل چې د نابال کونډه
وه، چې هغه د کرمل وو. ۳ هغۀ خپل سړی او د هغوئ خاندان هم د ځان سره بوتلل او د حبرون نه ګېرچاپېره په ښارونو
کښې دېره شول. ۴ بيا د يهوداه سړی حبرون ته راغلل او داؤد يې د يهوداه د بادشاه په توګه مقرر کړو. کله چې داؤد خبر
شو چې په جِلعاد کښې د يبيس خلقو ساؤل ښخ کړے دے، ۵ هغۀ هلته يو څو سړی د دې پېغام سره ولېږل، ”مالِک
خُدائ دې تا له برکت درکړی ځکه چې تا خپل بادشاه ته وفاداری ښودلې ده چې هغه دې ښخ کړے دے. ۶ نو مالِک
خُدائ دې په تا مِهربانه شی او تا ته دې خپله وفاداری وښائی. تا چې څۀ کړی دی نو د هغې په وجه به زۀ هم تا سره ښۀ
سلوک وکړم. ۷ تکړه او بهادر شه. ستاسو بادشاه ساؤل مړ دے او د يهوداه خلقو زۀ د بادشاه په توګه مقرر کړے يم.“

د اشبوست د بنی اِسرائيلو بادشاه جوړېدل

۸ خو د ساؤل د لښکر مشر د نير زوئ ابنير د ساؤل د زوئ اشبوست سره تښتېدلے وو او محنايم ته د اُردن نه پورې
وتے وو. ۹ هلته ابنير اشبوست د دې علاقو بادشاه جوړ کړو يعنې د جِلعاد، آشر، يزرعيل، اِفرائيم او بنيامين او په
حقيقت کښې د ټول اِسرائيل بادشاه يې جوړ کړو. ۱۰ هغه د څلوېښتو کالو وو چې هغه د اِسرائيل بادشاه جوړ شو او دوه
کاله يې بادشاهی وکړه. خو د يهوداه قبيلې خلق د داؤد وفادار وُو، ۱۱ او هغۀ په يهوداه باندې په حبرون کښې اووۀ کاله او
شپږ مياشتې بادشاهی وکړه.

د بنی اِسرائيل او د يهوداه په مينځ کښې جنګ

۱۲ ابنير او د اشبوست آفسران د محنايم نه د جبعون ښار ته لاړل. ۱۳ يوآب چې د هغۀ مور ضرویاه وه او د داؤد نور
آفسران د هغوئ سره د ډنډ سره مِلاو شول، چرته چې هغوئ ټول کښېناستل، يوه ډله د ډنډ په يو طرف او بله ډله د ډنډ په بل
طرف ناسته وه. ۱۴ ابنير يوآب ته ووئيل، ”راځئ چې د دواړو طرفونو نه يو څو زلمی واخلو چې دوئ په خپلو کښې زمونږ
په وړاندې لاس په لاس جنګ وکړی.“ يوآب ورته ووئيل، ”بلکل ټيک ده.“ ۱۵ نو دولسو سړو چې کومو د اشبوست او د
بنيامين د قبيلې نمائندګی کوله، د داؤد دولسو سړو سره لاس په لاس جنګ وکړو. ۱۶ هر يو سړی خپل مخالف د سر
وېښتو نه ونيولو او په خپل مخالف سړی کښې يې تُوره ننه کړه، نو داسې څليريشت واړه په يو ځائ وغورزېدل او مړۀ
شول. نو په جبعون کښې هغه ځائ د ”د تُورو مېدان“ په نوم يادېږی. ۱۷ بيا سخت جنګ شروع شو او ابنير او بنی

اِسرائيلو د داؤد د سړو نه شکست وخوړو. ۱۸ د ضرویاه درې زامن هلته وُو، یوآب، ابیشےَ او عساهیل. عساهیل د
ځنګلی هوسۍ په شان تېزه منډه وهلے شوه، ۱۹ هغه په ابنير پسې روان شو او سيدها يې په هغهٔ پسې منډې وهلې. ۲۰
ابنير چې په شا وکتل نو وې وئيل، "عساهيله، دا تهٔ يې؟" هغهٔ جواب ورکړو، "آو، دا زهٔ يم." ۲۱ ابنير ورته ووئيل، "ما پسې
مهٔ راځه. په يو بل فوجی پسې منډه کړه او چې د هغهٔ سره څهٔ وی هغه ترې نه واخله." خو عساهيل وريسې روان وو. ۲۲
ابنير يو ځل بيا هغهٔ ته ووئيل، "ما پسې مهٔ راځه. تهٔ ما دې ته ولې مجبوروې چې ودې وژنم؟ زهٔ به ستا ورور يوآب ته څنګه
مخامخ کېږم؟" ۲۳ خو عساهيل نهٔ منع کېدو، نو ابنير د خپلې نېزې د بېخ سره هغه په خېټه داسې ووهلو چې نېزه د هغهٔ نه
شاته ووتله. عساهيل په زمکه وغورزېدو او په ټکی مړ شو او چې هر څوک هغه ځائ ته راتلل چې چرته هغه پروت وو نو
هلته ايسارېدل او ودرېدل. ۲۴ خو يوآب او ابيشےَ په ابنير پسې روان شول او نمرپرېواتو په وخت هغوئ د امه غرهٔ ته
ورسېدل، کوم چې د جبعون صحرا په لاره د جياح نمرخاتهٔ طرف ته دے. ۲۵ د بنيامين د قبيلې خلق يو ځل بيا د ابنير نه
راتاو شول او د يو غرهٔ په سر باندې ودرېدل. ۲۶ ابنير يوآب راوغوښتو او ورته يې ووئيل، "مونږ به د تل دپاره جنګ کوُو
څهٔ؟ تا ته پته نهٔ لګی څهٔ چې د دې اَنجام به ډېر خراب وی؟ مونږ ستاسو اِسرائيلی ورونړه يُو. خو هغه وخت به کله وی چې
تهٔ خپلو سړو له حُکم ورکړې چې په مونږ پسې نهٔ راځی؟" ۲۷ يوآب ورته ووئيل، "زهٔ په ژوندی خُدائ پاک قسم خورم، کهٔ
تا خبرې نهٔ وے کړې نو زما سړی به تر سبا سحره پورې په تا پسې درتللے." ۲۸ بيا يوآب خپلو سړو ته بيګل د نښې په
توګه وغږولو چې هغوئ نور په بنی اِسرائيلو پسې نهٔ ځی، نو داسې جنګ بس شو. ۲۹ ابنير او د هغهٔ سړو په هغه ټوله شپه
د اُردن په مېدان کښې مزل وکړو، هغوئ د اُردن سيند نه پورې وتل او په وريسې ټول سحر مزل کولو نه پس، هغوئ واپس
محنايم ته ورسېدل. ۳۰ کله چې يوآب په هغوئ پسې نور نهٔ تلو، هغهٔ خپل ټول سړی راغونډ کړل او پته ورته ولګېده چې د
عساهيل نه علاوه، نولس کسان غيب وُو. ۳۱ خو د داؤد سړو د بنيامين قبيلې د ابنير درې سوه شپېتهٔ سړی وژلی وُو. ۳۲
يوآب او د هغهٔ سړو د عساهيل لاش واخستلو او په بيت‌لحم کښې د خپل خاندان په قبر کښې يې ښخ کړو. بيا هغوئ ټوله
شپه مزل وکړو او سحر وختی حبرون ته واپس ورسېدل.

۳ ۱ کومو فوجيانو چې د ساؤل د خاندان ملګرتيا کوله او چا چې د داؤد ملګرتيا کوله د هغوئ په مينځ کښې تر ډېرې
مودې پورې جنګ جاری وو. داؤد چې څومره زيات تکړه کېدو نو مخالفين يې دومره کمزوری کېدل.

د داؤد زامن

۲ په حبرون کښې د داؤد دا زامن پېدا شول: د هغهٔ مشر زوئ امنون وو، چې د هغهٔ مور د يزرعيل اخينوعم وه، ۳ د
هغهٔ دويم زوئ کِلياب وو، د هغهٔ مور ابی‌جيل د کرمل د نابال کونډه وه، دريم زوئ يې ابی‌سلوم وو، د هغهٔ مور معکه د
جسور بادشاه تلمی لور وه، ۴ څلورم ادونياه وو چې د هغهٔ مور حجيت وه، پينځم سفطياه وو، چې د هغهٔ مور ابيطال وه،
۵ شپږم زوئ يې اِترعام وو چې د هغهٔ مور عِجلاه وه. د هغهٔ دا ټول زامن په حبرون کښې پېدا شوی وُو.

د ابنير د حضرت داؤد سره ملګرتيا کول

۶ کله چې د داؤد د فوجيانو او د هغه فوجيانو په مينځ کښې جنګ جاری وو کومو چې د ساؤل د خاندان ملګرتيا کوله،
نو ابنير د ساؤل ملګرو کښې نور هم زيات تکړه کېدو. ۷ يوه ورځ د ساؤل زوئ اشبوست په ابنير اِلزام ولګولو چې تهٔ د
ساؤل د وينځې د آيه د لور رِصفخ سره څملې. ۸ په دې باندې ابنير سخت غصه شو. هغهٔ ووئيل، "ستا خيال دا دے څهٔ

چې زۀ به د ساؤل سره بې‌وفائی وکړم؟ ستا خيال دا دے چې زۀ د يهوداه سپے يم؟ زۀ د شروع نه ستا د پلار ساؤل، د هغۀ
وروڼو او د هغۀ د دوستانو وفادار يم او ما تۀ د داؤد د شکست نه بچ کړے يې، خو نن تۀ په ما کښې د يوې ښځې په حقله
غلطی لټوې. ۹-۱۰ مالِک خُدائ د داؤد سره لوظ وکړو چې هغه به د ساؤل او د هغۀ د اولاد نه بادشاهی واخلی او داؤد
به د بنی اِسرائيلو او د يهوداه دواړو قبيلو بادشاه جوړ کړی، هغه به د مُلک د يو سر نه تر بل سر پورې بادشاه وی. نو مالِک
خُدائ دې ما ووهی کۀ ما دا خبره رښتيا نۀ کړه.“ ۱۱ اشبوست د ابنير نه سخت يرېدو او يوه خبره يې هم نۀ شوه کولے.
۱۲ ابنير داؤد له پېغام وړُونکی ورولېږل، چې هغه په هغه وخت کښې په حبرون کښې وو، چې داسې ورته ووائی، ”په دې
مُلک به څوک بادشاهی کوی؟ زما سره يو تړون وکړه او زۀ به ستا مدد وکړم چې ټول بنی اِسرائيليان په بادشاه جوړېدو
کښې ستا ملګرتيا وکړی.“ ۱۳ داؤد ورته وفرمائيل، ”ټيک ده. زۀ به تا سره په يو شرط باندې تړون وکړم. کله چې تۀ ما
سره مِلاوېدو له راځې نو تۀ به ما له خامخا د ساؤل لور ميکل راولې.“ ۱۴ او داؤد اشبوست له هم پېغام وړُونکی ولېږل
چې ورته ووائی، ”ما له خپله ښځه ميکل واپس راکړه. ما د هغې د وديدو دپاره سل فلستيان وژلی دی.“ ۱۵ نو اشبوست
هغه د خپل خاوند د ليس زوئ فلطی‌ايل نه بوتله. ۱۶ فلطی‌ايل په هغې پسې د بحوريم ښار پورې روان وو او ژړل يې. خو
چې کله ورته ابنير ووئيل چې، ”واپس کور ته لاړ شه،“ نو هغه لاړو. ۱۷ ابنير د بنی اِسرائيلو مشرانو له لاړو او ورته يې
ووئيل، ”د ډېر وخت نه تاسو غوښتل چې داؤد ستاسو بادشاه شی. ۱۸ نو اوس تاسو سره دا موقع شته. ياد ساتئ چې
مالِک خُدائ فرمائيلی دی، زۀ به د خپل خِدمت کوونکی داؤد نه کار واخلم چې زما خلق بنی اِسرائيليان د فلستيانو نه او د
هغوئ د ټولو دشمنانو نه بچ کړی.“ ۱۹ ابنير د بنيامين قبيلې خلقو ته هم ووئيل او بيا حبرون ته لاړو چې داؤد ته ووائی چې
د بنيامين قبيله او بنی اِسرائيل داسې کولو ته راضی شوی دی. ۲۰ کله چې ابنير په حبرون کښې داؤد له د شلو سړو سره
راغلو، نو داؤد هغوئ له يوه مېلمستيا وکړه. ۲۱ ابنير داؤد ته ووئيل، ”ما پرېږده چې اوس زۀ لاړ شم او ټول بنی اِسرائيليان
زما نېک يعنې بادشاه له راغونډ کړم چې تا سره تړون وکړی. هغوئ به تا بادشاه ومنی، نو بيا به تا ته هغه څۀ مِلاو شی چې
تا څۀ غوښتل او په ټول مُلک به بادشاهی کوې.“ نو داؤد ابنير پرېښودو او هغه په خير سره لاړو.

د ابنير مرګ

۲۲ وروستو يوآب او د داؤد نور آفسران د يو حملې کولو نه راغلل او د ځان سره يې ښۀ ډېر مالِ غنيمت راوړو. ابنير د
داؤد سره هلته په حبرون کښې نۀ وو، ځکه چې داؤد هغه په خير سره لېږلے وو. ۲۳ کله چې يوآب او د هغۀ سړی
راورسېدل، نو هغه خبر شو چې ابنير داؤد بادشاه له راغلے وو او په خير سره لېږلے شوے وو. ۲۴ نو يوآب بادشاه له
لاړو او هغۀ ته يې ووئيل، ”دا تا څۀ کړی دی؟ ابنير تا له راغلے وو، نو تا هغه داسې ولې پرېښودو؟ ۲۵ هغه دلته ستا دوکه
کولو دپاره راغلے وو او چې دا پته ولګوی چې تۀ څۀ کوې او چرته ځې. په حقيقت کښې تا ته دا پته ده.“ ۲۶ د داؤد د
تلو نه پس، يوآب پېغام وړُونکی ولېږل چې ابنير راولی او هغوئ هغه د سيره د کوهی نه راوستلو، خو داؤد د دې نه بېخی
خبر نۀ وو. ۲۷ کله چې ابنير حبرون ته ورسېدو، نو يوآب هغه د دروازې سره يو طرف ته بوتلو، داسې معلومېده لکه چې
يوآب د هغۀ سره څۀ پټه خبره کوی او هلته يې هغه په خېټه باندې ووهلو. نو داسې ابنير ووژلے شو ځکه چې هغۀ د يوآب
ورور عساهيل وژلے وو. ۲۸ کله چې داؤد دا خبر واورېدو، نو هغۀ وفرمائيل، ”مالِک خُدائ ته زما او زما د خلقو پته ده
چې د ابنير د ووژلو په وجه بېخی بې‌ګناه يُو. ۲۹ د دې سزا دې په يوآب او د هغۀ په مکمل خاندان راشی. د هغۀ د خاندان
په هر نسل کښې دې داسې سړی وی چې د هغوئ د ذکر نه منی ځی يا جذامی وی يا ښځونک، يا په جنګ کښې مړۀ شی يا
د هغوئ سره د خوراک کمے وی.“ ۳۰ نو داسې يوآب او د هغۀ ورور ابيشی د ابنير نه بدل واخستلو ځکه چې هغۀ د
جبعون په جنګ کښې عساهيل د هغوئ ورور وژلے وو.

د ابنير ښخېدل

۳۱ بيا داؤد يوآب او د هغهٔ سړو له حُکم ورکړو چې خپلې جامې وشلوئ، د ټاټ جامې واغوندئ او په ابنير ماتم وکړئ. او د جنازې سره داؤد بادشاه په خپله د تابوت نه وروستو روان وو. ۳۲ ابنير په حبرون کښې ښخ شو او بادشاه په چغو چغو د قبر سره وژړل او ټولو خلقو هم وژړل. ۳۳ داؤد د ابنير دپاره دا د غم سندره ووئيله، "ابنير دې د يو کم عقل په شان ولې مړ شی؟ ۳۴ ستا لاسونه نهٔ وُو تړلی، او ستا پښې نهٔ وې تړلې، تهٔ داسې مړ شو لکه چې څوک د مجرم وژلے وی." او خلقو د هغهٔ دپاره بيا وژړل. ۳۵ ټوله ورځ خلقو کوشش کولو چې په داؤد باندې څهٔ وخوری، خو هغهٔ پوخ لوظ وکړو، "خُدائ پاک دې ما هلاک کړی چې د ورځې د ختمېدو نه مخکښې زهٔ څهٔ وخورم." ۳۶ نو خلقو ته پته ولګېده او خوشحاله شول. په حقيقت کښې بادشاه چې څهٔ هم کول نو خلق ترې نه خوشحالېدل. ۳۷ د داؤد او د بنی اِسرائيل ټولو خلقو ته دا پته ولګېده چې بادشاه د ابنير په وژلو کښې هيڅ برخه نهٔ ده اخستې. ۳۸ بادشاه خپلو درباريانو ته ووئيل، "تاسو ته پته نهٔ لګی چې نن په بنی اِسرائيلو کښې يو لوئ مشر مړ شوے دے؟ ۳۹ اګر چې زهٔ بيا هم هغه بادشاه يم چې خُدائ پاک خوښ کړے يم، نن زهٔ خپل ځان کمزورے ګڼم او د ضروياه دا زامن قابو کولے نهٔ شم. مالِک خُدائ دې، دې مجرمانو له سزا ورکړی لکه چې څنګه دوئ د سزا حقدار دی."

د اشبوست مرګ

۴ ۱ کله چې د ساؤل زوئ اشبوست دا واورېدل چې ابنير په حبرون کښې قتل شوے دے، نو هغهٔ خپله حوصله بائيله او ټول بنی اِسرائيليان وېرېدل. ۲ د اشبوست دوه آفسران وُو کوم چې د لښکرو مشران وُو، د هغوئ نومونه بعنه او ريکاب وُو، هغوئ د رِمون زامن وُو چې هغه د بنيامين د قبيلې د بيروت نه وو. بيروت د بنيامين حِصه ګڼلے شی. ۳ د دې اصلی اوسېدونکی جيتم ته تښتېدلی وُو چرته چې هغوئ تر نن ورځې پورې د مسافرو په شان اوسيږی. ۴ د ساؤل بل اولاد د يونتن زوئ مفيبوست په پښو شل وو، هغه د پينځو کالو وو چې ساؤل او يونتن قتل شو. کله چې د يزرعيل ښار نه د هغوئ د مرګ خبر راورسېدو، نو د هغهٔ دايئ هغه واخستلو او وتښتېده، خو هغه دومره په تېزئ کښې وه چې هغه يې وغورزولو او هغه شل شو. ۵ ريکاب او بعنه د اشبوست کور ته روان شول او په سره غرمه کښې هلته ورسېدل، هغهٔ په دې وخت د غرمې آرام کولو. ۶ کله چې هغه څوکيدارې ښځې غنم صفا کول نو هغه خوبَولې شوه او اوده شوه، نو ريکاب او بعنه پټ دننه لاړل. ۷ هغوئ سمدستی د اشبوست کوټې ته دننه لاړل، هلته هغه په خپل کټ کښې ملاست وو او هغوئ ووژلو. بيا هغوئ د هغهٔ سر پرې کړو، د ځان سره يې يوړو او په هغه ټوله شپه يې د اُردن په وادئ کښې مزل وکړو.
۸ هغوئ د هغهٔ سر په حبرون کښې داؤد بادشاه ته پېش کړو او ورته يې ووئيل، "ستا د دشمن د ساؤل زوئ اشبوست سر دا دے، چا چې ستا د وژلو کوشش کړے وو. بادشاه سلامت، نن مالِک خُدائ تهٔ پرېښے يې چې د ساؤل او د هغهٔ د اولاد نه بدل واخلې." ۹ داؤد هغوئ ته وفرمائيل، "زهٔ په ژوندی مالِک خُدائ قسم خورم، چې هغهٔ زهٔ د ټولو خطرو نه بچ کړے يم. ۱۰ کوم پېغام وړونکے چې په صِقلاج کښې ما له راغلو او د ساؤل د مرګ نه يې خبر کړم د هغهٔ خيال دا وو چې ګڼې هغهٔ يو زېرے راوړے دے خو هغه ما ونيولو او ومې وژلو. هغهٔ له ما په زېری کښې داسې اِنعام ورکړو. ۱۱ تاسو بدعمله سړو د هغهٔ نه هم زيات بد عمل کړے دے چې د هغهٔ په خپل کور کښې يو بېګناه سړے مو په اودو وژلے دے. اوس به زهٔ ستاسو نه د هغهٔ د وژلو بدله واخلم او زهٔ به تاسو د زمکې د مخ نه لرې کړم." ۱۲ نو داؤد حُکم وکړو او د هغهٔ فوجيانو ريکاب او بعنه ووژل او د هغوئ لاسونه او پښې يې پرې کړې، هغوئ دا په حبرون کښې د تالاب سره نزدې

راځوړند کړل. هغوئ د اشبوست سر واخستلو او هلته په حبرون کښې يې د ابنير په قبر کښې ښخ کړو.

د حضرت داؤد د بنى اِسرائيلو او د يهوداه بادشاه جوړېدل

۵ (۱) بيا په حبرون کښې د بنى اِسرائيل ټولې قبيلې داؤد ته راغلې او هغهٔ ته يې ووئيل، "مونږ ستا خپله وينه يُو. (۲) په
تېره زمانه کښې، ترڅو چې ساؤل زمونږ بادشاه وو نو تا په جنګ کښې د بنى اِسرائيلو مشرى کوله او مالِک خُدائ تا ته
وفرمائيل چې تهٔ به د هغهٔ د خلقو مشرى کوې او د هغوئ بادشاه به يې." (۳) نو د بنى اِسرائيل ټول مشران په حبرون کښې
داؤد بادشاه له راغلل. داؤد د هغوئ سره لوظ وکړو، هغوئ د هغهٔ سر په تېلو غوړ کړو، نو هغه د بنى اِسرائيلو بادشاه شو.
(۴) داؤد د دېرشو کالو وو چې هغه بادشاه شو او هغهٔ څلوېښت کاله بادشاهى وکړه. (۵) هغهٔ په حبرون کښې په يهوداه
باندې اووهٔ نيم کاله بادشاهى وکړه او په يروشلم کښې يې په ټول اِسرائيل او يهوداه باندې درې دېرش کاله بادشاهى وکړه.
(۶) هغه وخت راغلو چې داؤد بادشاه او د هغهٔ سړى په يروشلم باندې حملې کولو دپاره روان شول. کوم يبوسيان چې هلته
اوسېدل د هغوئ خيال دا وو چې داؤد به ښار فتح نهٔ کړى، نو هغوئ هغهٔ ته ووئيل، "تهٔ به هيڅکله دننه نهٔ شې راتلے، ړاندهٔ
او شل دې هم بهر ايسارولے شى." (۷) خو داؤد د هغوئ د صيون قلعه قبضه کړه او دا "د داؤد ښار" په نوم مشهوره
شوه. (۸) په هغه ورځ داؤد خپلو سړو ته ووئيل، "دلته داسې څوک شته چې هغه د يبوسيانو سره زما هومره نفرت لرى؟
دومره زيات چې هغوئ ووژنى؟ نو د اوبو په سورنګ کښې لاړ شئ او په هغه غريبو، شلو او ړندو باندې حمله وکړئ." نو
داسې دا يو متل جوړ شو، "شل او ړاندهٔ د مالِک خُدائ کور ته نهٔ شى ننوتلے." (۹) د هغه قلعې قبضه کولو نه پس، داؤد په
دې کښې اوسېدو او "د داؤد ښار" نوم يې پرې کېښودو. هغهٔ د دې نه ګېرچاپېره ښار جوړ کړو، د هغه ځائ نه يې شروع
وکړه چرته چې د غرهٔ نمرخاتهٔ طرف ته زمکه په خاورو باندې ډکه شوې وه. (۱۰) هغه وخت په وخت نور هم تکړه کېدو،
ځکه چې مالِک خُدائ ربُ الافواج د هغهٔ مل وو. (۱۱) د صور بادشاه حيرام داؤد ته يو کارويارى ډله ولېږله، هغهٔ له يې د
ترکاڼانو سره د نختر لرګى او د کاڼو ګِلکاران ورکړل چې يو محل جوړ کړى. (۱۲) نو داؤد ته پته ولګېده چې مالِک خُدائ
دے د بنى اِسرائيلو بادشاه مقرر کړے دے او د خپلو خلقو د خاطره يې خپله بادشاهى بختوره کوله. (۱۳) د حبرون نه
يروشلم ته تلو نه پس، داؤد نورې وينځې او ښځې وکړې او نور زامن او لوڼه يې پيدا شول. (۱۴) د هغهٔ دا بچى په يروشلم
کښې پيدا شوى وُو يعنې، سموع، سوباب، ناتن، سليمان، (۱۵) اِبحار، اليسوع، نفج، يفيع، (۱۶) اليسمع، اليدع او اليفلط.

په فلستيانو باندې فتح موندل

(۱۷) کله چې فلستيان خبر شول چې داؤد د بنى اِسرائيلو بادشاه جوړ شوے دے، نو د هغوئ ټول لښکر روان شو چې داؤد
ونيسى. کله چې داؤد د دې نه خبر شو نو هغه لاندې د پَخو دېوالونو ځائ ته لاړو. (۱۸) فلستيان د رفائيم وادئ ته راروسېدل
او دا يې قبضه کړو. (۱۹) داؤد د مالِک خُدائ نه تپوس وکړو، "زهٔ په فلستيانو حمله وکړم څهٔ؟ تهٔ به ما له فتح راکړې څهٔ؟"
مالِک خُدائ ورته وفرمائيل، "آو، حمله پرې وکړه، زهٔ به تا له فتح درکړم." (۲۰) نو داؤد بعل‌پراضيم ته لاړو او هلته يې
فلستيانو له شکست ورکړو. هغهٔ وفرمائيل، "مالِک خُدائ زما د دشمنانو نه د سېلاب په شان ناڅاپه تېر شوے دے." نو د
هغه ځائ نوم بعل‌پراضيم شو. (۲۱) کله چې فلستيان وتښتېدل، نو هغوئ خپل بُتان شا ته پرېښودل او داؤد او د هغهٔ سړو دا
يوړل. (۲۲) فلستيان واپس د رفائيم وادئ ته لاړل او دا يې بيا قبضه کړو. (۲۳) داؤد يو ځل بيا د مالِک خُدائ سره مشوره
وکړه او هغهٔ ورته وفرمائيل، "په هغوئ د دې ځائ نه حمله مهٔ کوه، خو د بل طرف نه ورباندې راتاو شه او حمله پرې
وکړه، چرته چې د تُوت ونې دى. (۲۴) کله چې تهٔ د تُوت د ونو په سرونو د تګ آواز واورې، نو بيا حمله وکړه، زهٔ به ستاسو

نه مخکښې روان يم د دې دپاره چې د فلستيانو لښکر له شکست ورکړم.“ ۲۵ داؤد هم هغه شان وکړل چې څنګه مالِک
خُدائ حُکم کړے وو او فلستيان يې د جبعې نه تر جزر پورې قتل کړل.

د لوظ صندوق يروشلم ته راوړل

6 ۱ داؤد يو ځل بيا د بنى اِسرائيلو ښۀ فوجيان راغونډ کړل چې ټول دېرش زره سړى وُو، ۲ او هغوئ يې په يهوداه
کښې بعله ته بوتلل، چې د هغه ځائ نه د خُدائ پاک د لوظ صندوق راوړى چې دا صندوق د ربُ الافواج په نوم يادېږى، چې
هغه د وزرو والا مخلوق په مينځ کښې اوسيږى. ۳ هغوئ دا په غرۀ باندې د ابيناداب د کور نه واخستو او په يوه نوې ګاډۍ
باندې يې کېښودو. د ابيناداب زامنو عُزه او اخيو ګاډۍ روانه کړې وه، ۴ اخيو ورسره مخکښې روان وو. ۵ داؤد او
ټول بنى اِسرائيليان ګډېدل او د خپل ټول طاقت سره د مالِک خُدائ د درناوى دپاره يې حمدوثناء وئيله. هغوئ بينجو، رباب،
تمبل، چمټې او د ساز لوښى غږول. ۶ کله چې هغوئ د نکون درمند ته راغلل، نو غوَيى په غورزېدو شو او عُزه وروړاندې
شو او د لوظ صندوق يې قابو کړو. ۷ مالِک خُدائ، خُدائ پاک سمدستى عُزه ته په قهر شو او وې وژلو ځکه چې هغۀ په
بې‌ادبۍ سره د لوظ صندوق له لاس وروړے وو. عُزه د لوظ صندوق په خوا کښې مړ شو، ۸ نو تر ننه پورې د هغه ځائ
نوم فارص‌عُزه دے. داؤد سخت خفه وو ځکه چې مالِک خُدائ په غصه کښې عُزه له سزا ورکړې وه. ۹ داؤد د مالِک
خُدائ نه ويرېدو او وې فرمائيل، ”زۀ اوس د لوظ صندوق ځان سره واپس څنګه يوسم؟“ ۱۰ نو هغۀ دا فيصله وکړه چې
هغه به دا د ځان سره يروشلم ته نۀ وړى، نو هغه د لارې نه واوړېدو او صندوق يې د عوبيد ادوم کور ته يوړو، چې هغه د
جات د ښار وو. ۱۱ هغه درې مياشتې هلته پروت وو او مالِک خُدائ عوبيد ادوم او د هغۀ خاندان له برکت ورکړو. ۱۲
داؤد بادشاه خبر شو چې مالِک خُدائ د لوظ صندوق په وجه د عوبيد ادوم خاندان او د هغۀ هر څۀ له برکت ورکړے دے،
نو هغۀ د عوبيد ادوم د کور نه د لوظ صندوق واخستلو چې د يو لوئ جشن سره يې يروشلم ته يوسى. ۱۳ کومو سړو چې
د لوظ صندوق وړلو هغه يو شپږ قدمه تلى وُو، داؤد هغوئ ودرول او په دې دوران کښې هغۀ مالِک خُدائ ته د يو غوَيى او د
يو څورب سخى قربانى پېش کړه. ۱۴ داؤد صِرف د لټې يو پېش بند اغوستے وو او د خپل ټول طاقت سره د مالِک خُدائ
د درناوى دپاره ګډېدو. ۱۵ نو هغۀ او ټولو بنى اِسرائيلو د چغو او د بيګل د آوازونو سره د لوظ صندوق يروشلم ته يوړو.
۱۶ کله چې د لوظ صندوق ښار ته راروان وو، نو د ساؤل لور ميکل د کړکۍ نه بهر وکتل او وې ليدل چې داؤد بادشاه د
مالِک خُدائ په وړاندې ګډېږى او ټوپونه وهى، نو هغې ته هغه سپک ښکاره شو. ۱۷ هغوئ د مالِک خُدائ صندوق راوړو
او په خيمه کښې يې په خپل ځائ باندې کېښودو چې داؤد ورله جوړ کړے وو. بيا هغۀ مالِک خُدائ ته سوزېدونکې نذرانې
او د سلامتۍ نذرانې پېش کړې. ۱۸ کله چې هغۀ قربانۍ پېش کول ختم کړل نو هغۀ د ربُ الافواج په نوم باندې خلقو له
برکت ورکړو ۱۹ او په ټولو باندې يې خوراک تقسيم کړو. هغۀ د بنى اِسرائيلو هر يو سړى او ښځې له يوه يوه غټه ډوډۍ،
څۀ کجورې او څۀ کشمش ورکړل. بيا هر يو کس کور ته لاړو. ۲۰ کله چې داؤد خپل کور ته لاړو چې خپل خاندان له
مبارکى ورکړى، نو ميکل مِلاوېدو دپاره ورله راووتله. هغې ووئيل، ”د بنى اِسرائيلو بادشاه خو نن د ځان ښۀ درناوے کړے
دے. هغۀ د خپلو درباريانو د وينځو په مخکښې د ليونى په شان خپل ځان بې‌پردې کړے دے.“ ۲۱ داؤد ورته وفرمائيل،
”زۀ د مالِک خُدائ په مخکښې ګډېږم، چې هغۀ ستا د پلار او د هغۀ د خاندان په ځائ زۀ خوښ کړم او د خپلو بنى اِسرائيلو
مشر يې جوړ کړم. نو ځکه زۀ به د مالِک خُدائ د درناوى دپاره ګډېږم، ۲۲ او زۀ به خپل ځان نور هم سپکوم. ستا خيال
به دا وى چې زۀ هيڅ هم نۀ يم، خو د دې وينځو په خيال کښې به زۀ درونډ يم.“ ۲۳ نو د ساؤل د لور ميکل، تر مرګه پورې
بچى نۀ وُو.

د حضرت داؤد دپاره د ناتن پېغام

۷ (۱) داؤد بادشاه په سکون سره خپل محل کښې اوسېدو او مالِک خُدائ هغه د خپلو ټولو دشمنانو نه بې‌غمه کړے وو.
(۲) یوه ورځ داؤد بادشاه ناتن پېغمبر ته وفرمائیل، "زۀ دلته په یو داسې کور کښې اوسېږم چې د دِیار د ونې نه جوړ دے،
خو د خُدائ پاک د لوظ صندوق په یوه خېمه کښې پروت دے." (۳) ناتن ورته وفرمائیل، "چې څۀ دې په زړۀ کښې وی نو
هم هغه شان وکړه، ځکه چې مالِک خُدائ ستا مل دے." (۴) خو په هغه شپه د مالِک خُدائ کلام په ناتن نازل شو، (۵)
"لاړ شه او زما خِدمت کوونکی داؤد ته ووایه چې زۀ داسې وایم چې تۀ هغه څوک نۀ یې چې زما دپاره د اوسېدو دپاره کور
جوړ کړې. (۶) د هغه وخت نه واخله چې ما بنی اِسرائیل د مِصر نه راوویستل تر اوسه پورې زۀ کله هم په یو کور کښې نۀ
یم اوسېدلے، ما د هغوئ سره سفر کولو او په یوه خېمه کښې اوسېدم. (۷) د بنی اِسرائیلو سره په ټول سفر کښې ما د
هغوئ مشرانو کښې یو ته هم نۀ دی وئیلی چې زما دپاره تاسو د دِیار کور ولې نۀ دے جوړ کړے. (۸) نو زما خِدمت
کوونکی داؤد ته ووایه چې زۀ ربُ الافواج هغۀ ته وایم چې ما تۀ په پټو کښې د ګډو شپونتوب نه بوتلې او د خپلو خلقو بنی
اِسرائیلو بادشاه مې جوړ کړې. (۹) تۀ چې چرته هم تلې نو زۀ ستا مل وم او چې تۀ مخ په وړاندې تلې نو ما ستا ټولو
دشمنانو له شکست ورکولو. زۀ به ستا نوم د دُنیا د لویو مشرانو په شان مشهور کړم. (۱۰-۱۱) ما د خپلو خلقو بنی
اِسرائیلو دپاره یو ځائ خوښ کړے دے او ما هغوئ هلته آباد کړی دی، چې هلته به نور هغوئ بغېر د څۀ تکلیف نه ژوند
تېروی. د کوم وخت نه چې هغوئ دې مُلک ته ننوتلی دی، نو خراب خلق په هغوئ باندې حملې کوی، خو داسې به بیا نۀ
کیږی. زۀ تا سره وعده کوم چې تا به د خپلو ټولو دشمنانو نه بچ کوم او تا له به اولاد درکړم. (۱۲) کله چې تۀ مړ شې او د
خپل پلار نیکۀ په ادیره کښې ښخ شې، نو زۀ به ستا یو زوئ بادشاه جوړ کړم او د هغۀ بادشاهی به قائمه کړم. (۱۳) نو هغه به
زما د نوم دپاره کور جوړ کړی او د هغۀ بادشاهی به د همېشه دپاره قائمه کړم. (۱۴) زۀ به د هغۀ د پلار په شان یم او هغه به
زما د زوئ په شان وی. کله چې هغه غلطی وکړی نو زۀ به هغۀ له د یو انسانی پلار په شان په چُوکه سزا ورکوم. (۱۵) خو
زۀ به د هغۀ نه خپله نۀ ختمېدونکې مینه نۀ لرې کوم لکه څنګه چې ما د ساؤل نه لرې کړه، هغه مې د دې دپاره اخوا کړو
چې تۀ بادشاه شې. (۱۶) تۀ به همېشه اولاد لرې او زۀ به ستا بادشاهی تل دپاره قائمه ساتم. ستا بادشاهت به هیڅکله نه
ختمیږی." (۱۷) ناتن داؤد ته هغه ټولې خبرې وکړې چې خُدائ پاک په هغۀ نازلې کړې وې.

د حضرت داؤد د شکرانې دُعا

(۱۸) بیا داؤد د مالِک خُدائ د حضور خېمې ته دننه لاړو، کښېناستو او دُعا یې وکړه، "مالِکه خُدایه، خُدایه پاکه، زۀ او زما
خاندان د دې لائق نۀ یُو، څۀ چې تا زمونږ دپاره کړی دی. (۱۹) مالِکه خُدایه پاکه، او بیا تا د نور څۀ کولو وعده هم کړې ده.
مالِکه خُدایه پاکه، تۀ اکثر د خلقو سره هم دغه شان کوې؟ (۲۰) زۀ نور تا ته څۀ ووایم. تۀ ما خپل خِدمت کوونکے پېژنې.
(۲۱) د خپلې وعدې د خاطره او د خپلې مرضۍ په مطابق، تا دا لوئ کار کړے دے او دا دې خپل خِدمت کوونکی ته
ښودلے دے. (۲۲) مالِکه خُدایه پاکه، تۀ څومره لوئ یې، ستا په شان بل هیڅ څوک هم نشته، مونږ ته همېشه دا پته ده چې
صِرف تۀ خُدائ پاک یې. (۲۳) د زمکې په مخ باندې د بنی اِسرائیلو په شان بل یو قوم هم نشته، چې هغوئ تا د غلامۍ نه
خلاص کړل د دې دپاره چې هغوئ ستا خپل خلق شی. تا چې د هغوئ دپاره کوم لوئ او عجیبه کارونه کړی دی د هغې په
وجه ستا نوم په دُنیا کښې مشهور او خور شوے دے. چې ستا خلق مخ په وړاندې تلل نو تا نور قومونه او د هغوئ معبودان
لرې کړل، هغه خلق کوم چې تا د مِصر نه آزاد کړل د دې دپاره چې ستا خپل خلق شی. (۲۴) تا بنی اِسرائیلیان همېشه دپاره
خپل خلق جوړ کړی دی او مالِکه خُدایه، تۀ د هغوئ خُدائ پاک شوې. (۲۵) نو مالِکه خُدایه پاکه، تۀ خپله وعده پوره کوه،

کومه وعده چې تا زما او زما د اولاد په حقله کړې ده او چې تا څۀ فرمائيلی دی هم هغه وکړه. ۲۶ ستا نوم به لوئ وی او
خلق به همېشه وائی چې، ربُ الافواج د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک دے. او ستا د خِدمت کوونکی داؤد بادشاهت به د همېشه
دپاره قائم وی. ۲۷ ربُ الافواجه، د بنی اِسرائيلو خُدايه پاکه، زۀ دا جرأت کوم چې زۀ ستا نه دا سوال وکړم، ځکه چې تا
دا هر څۀ په ما، په خپل خِدمت کوونکی نازل کړی دی او تا ما ته فرمائيلی دی چې تۀ به زما د اولاد نه بادشاهان جوړوې.
۲۸ نو مالِکه خُدايه، هم تۀ خُدائ پاک يې، ستا کلام رښتونے دے او تا زما سره دا زبردسته وعده کړې ده. ۲۹ زۀ تا نه
سوال کوم چې تۀ زما اولاد له برکت ورکړه نو چې هغوئ ستا د رحم نه خوند واخلی. مالِکه خُدايه پاکه، تا دا وعده کړې ده
او ستا برکت به تل دپاره زما د اولاد په سر وی.“

د حضرت داؤد بادشاه جنګونه

۸ ۱ څۀ وخت وروستو داؤد بادشاه فلستيانو له شکست ورکړو. نو بنی اِسرائيليان د هغوئ د قبضې نه خلاص شول.
۲ بيا هغۀ موآبيانو له شکست ورکړو. هغۀ قېديان په قطار کښې په زمکه څملول او قبيلې يې جوړې کړې. د هرو درېو ډلو
نه به يې دوه قتلولې او يوه به يې ژوندۍ پرېښودله. نو موآبيان د هغۀ د اختيار لاندې راغلل او هغۀ له يې محصُول ورکولو.
۳ بيا داؤد د شام د مُلک د ضوباه بادشاه له شکست ورکړو، چې د هغۀ نوم هددعزر وو او دې د رِحوب زوئ وو، دا په
هغه وخت کښې وشول چې کله هددعزر د پاسنی فرات سره علاقې بيا نيولو له روان وو. ۴ داؤد د هغۀ اوولس سوه په
آسونو سوارۀ سړی او شل زره عام فوجيان ونيول. هغۀ د سلو جنګی ګاډو دپاره ښۀ ډېر آسونه وساتل او باقی نور ټول يې
ګوډ کړل. ۵ کله چې د دمشق شاميانو د هددعزر بادشاه مدد دپاره يو لښکر ولېږلو، نو داؤد په هغوئ باندې حمله وکړه
او دوويشت زره سړی يې ترې نه ووژل. ۶ بيا هغۀ په هغه علاقه کښې فوجی کېمپونه ولګول او هغوئ د هغۀ د اختيار
لاندې راغلل او محصُول يې ورکولو. مالِک خُدائ په هر ځائ کښې داؤد له فتح ورکوله. ۷ داؤد د هددعزر د آفسرانو د
سرو زرو ډالونه قبضه کړل او دا يې يروشلم ته راوړل. ۸ هغۀ د بطاه او بيروتی ښارونو نه په لوئ مِقدار کښې زېړ هم
يوړل چې په دې ښارونو باندې هددعزر حکومت کولو. ۹ د حمات بادشاه توعی خبر شو چې داؤد د هددعزر ټول لښکر
له شکست ورکړے دے. ۱۰ نو هغۀ خپل زوئ يورام بادشاه داؤد له ولېږلو او په هددعزر باندې د فتحې مبارکی يې ورکړه،
چې د هغۀ خِلاف توعی څو ځلې جنګ کړے وو. يورام داؤد له تُحفې يوړې چې د سرو زرو، سپينو زرو او زېړو نه جوړې
وې. ۱۱ داؤد بادشاه دا تُحفې وقف کړې چې په عبادت کښې به استعمالېږی، په دې کښې هغه سرۀ او سپين زر هم شامل
وُو چې د هغه قومونو نه يې اخستی وُو چې کوم يې فتح کړی وُو، ۱۲ د ادوم، موآب، عمون، فلستيه او عماليق قومونو نه،
هم داسې د هغه مالِ غنيمت حِصه هم چې هغۀ د هددعزر نه اخستے وو. ۱۳ کله چې داؤد د مالګې په وادۍ کښې اتلس
زره ادوميانو وژلو نه پس راوګرځېدو نو هغه نور هم مشهور شو. ۱۴ هغۀ په ټول ادوم کښې فوجی کېمپونه ولګول او د هغه
ځائ خلق د هغۀ د اختيار لاندې راغلل. مالِک خُدائ داؤد له په هر ځائ کښې فتح ورکوله. ۱۵ داؤد په ټولو بنی اِسرائيلو
باندې حکومت کولو او هغۀ دا خبره يقينی کړه چې د هغۀ د ټولو خلقو سره همېشه د عدل او اِنصاف سلوک کېږی. ۱۶
يوآب د لښکر مشر وو چې د هغۀ مور ضروياه وه، د اخيلود زوئ يهوسفط منشی وو، ۱۷ د اخيطوب زوئ صدوق او د
ابياتار زوئ اخيمُلک اِمامان وُو، شرایاه د عدالت منشی وو، ۱۸ د يهويدع زوئ بناياه د داؤد د محافظانو مشر وو او د
داؤد زامن اِمامان وُو.

حضرت داؤد او مفيبوست

٩ (١) يوه ورځ داؤد تپوس وکړو، "د ساؤل د خاندان څوک پاتې دی؟ کۀ څوک وی نو د يونتن د خاطره به زۀ پرې
مهربان شم." (٢) د ساؤل د خاندان يو نوکر راوغوښتے شو چې نوم يې ضيبا وو. بادشاه ترې نه تپوس وکړو، "تۀ ضيبا
يې څۀ؟" هغۀ جواب ورکړو، "ستا خِدمت کوونکے حاضر يم." (٣) بادشاه ترې نه تپوس وکړو، "د ساؤل په خاندان کښې
داسې څوک پاتې دے څۀ چې هغۀ ته وفاداری او مِهربانی وښايم، لکه څنګه چې ما د خُدائ پاک سره وعده کړې ده؟"
ضيبا جواب ورکړو، "د يونتن يو زوئ تر اوسه پورې شته او هغه په دواړو پښو ګوډ دے." (٤) بادشاه تپوس وکړو، "هغه
چرته دے؟" ضيبا ورته ووئيل، "هغه په لودبار کښې د عمی‌ايل زوئ مکير په کور کښې دے." (٥) نو داؤد بادشاه هغه
راوغوښتو. (٦) کله چې د ساؤل نمسے او د يونتن زوئ مفيبوست راورسېدو، هغه داؤد ته د عزت نه ټيټ شو. داؤد
وفرمائيل، "مفيبوسته." او هغۀ ورته ووئيل، "ستا خِدمتګار حاضر يم." (٧) داؤد جواب ورکړو، "يربېږه مه، ستا د پلار په
وجه زۀ په تا مِهربانه يم. زۀ به تا له هغه ټوله زمکه واپس درکړم کومه چې ستا د نيکۀ ساؤل وه او تا ته به زما په دسترخوان
باندې همېشه هرکلے وئيلے شی." (٨) مفيبوست يو ځل بيا ټيټ شو او وې وئيل، "صاحِبه، زما نه خو يو مړ سپے هم ښۀ
دے، تۀ زما سره ولې دومره ښۀ يې؟" (٩) بيا بادشاه د ساؤل نوکر ضيبا راوغوښتو او ورته يې وفرمائيل، "زۀ ستا د نيک
نمسی، مفيبوست له هغه هر څۀ ورکوم چې هغه د ساؤل او د هغۀ د خاندان وُو. (١٠) تۀ، ستا زامن او ستا نوکران به د
ساؤل د خاندان زمکه کَری او فصل به يې راوړی چې هغوئ ته خوراک ملاوېږی. خو مفيبوست به همېشه زما په
دسترخوان باندې مېلمه وی." د ضيبا پينځلس زامن او شل نوکران وُو. (١١) ضيبا ورته ووئيل، "بادشاه سلامت، زۀ به هر
هغه څۀ کوم چې تۀ يې حُکم کوې." مفيبوست د بادشاه په دسترخوان باندې د بادشاه د زوئ په شان خوراک کولو. (١٢) د
مفيبوست يو زلمے زوئ وو چې نوم يې ميکا وو. د ضيبا د خاندان مکمل کسان د مفيبوست نوکران شول. (١٣) نو
مفيبوست چې په دواړو پښو شل وو هغه په يروشلم کښې اوسېدو، هغۀ به همېشه د بادشاه په دسترخوان خوراک کولو.

د حضرت داؤد عمونيانو او شاميانو له شکست ورکول

١٠ (١) څۀ موده وروستو د عمون بادشاه ناحس مړ شو او د هغۀ زوئ حنون بادشاه شو. (٢) داؤد بادشاه وفرمائيل،
"زۀ به په حنون هغسې مِهربانه شم، لکه چې د هغۀ پلار ناحس په ما مِهربانه وو." نو داؤد پېغام وړُونکی ورولېږل چې هغۀ له
تسلی ورکړی. کله چې هغوئ عمون ته ورسېدل، (٣) د عمونيانو مشرانو بادشاه ته ووئيل، "ستا خيال دا دے څۀ چې داؤد
ستا د پلار درناوے کوی چې هغۀ دا کسان د همدردۍ دپاره درلېږلی دی؟ بلکل نه، هغۀ دا د جاسوسۍ دپاره رالېږلی دی چې
ښار ولټوی او په مونږ باندې فتح حاصله کړی." (٤) حنون د داؤد پېغام وړُونکی ونيول او يو طرف ته ږيرې يې ورله
وخرئيلې، جامې يې ورله وشلولې چې د نوم نه لاندې بربنډ شی او هغوئ يې واپس ولېږل. (٥) هغوئ چې کورونو ته راواپس
شول نو ډېر زيات شرمېدل. کله چې داؤد خبر شو چې څۀ شوی وُو، نو هغۀ خبر ورولېږلو چې هغوئ دې تر هغې پورې په
يريحو کښې ايسار شی چې ږيرې يې بيا راوخېژی. (٦) کله چې عمونيانو ته پته ولګېده چې داؤد يې دشمن شوے دے، نو
هغوئ د بيت‌رِحوب او ضوباه نه شل زره شامی فوجيان په پېسو راوستل، د معکه د بادشاه ورسره زر سړی او د طوب
ورسره دولس زره سړی وُو. (٧) داؤد د دې نه خبر شو او يوآب يې د ټول لښکر سره د هغوئ خِلاف ولېږلو. (٨) عمونيان
روان شول او د ربه په دروازه کښې يې د جنګ دپاره صفونه جوړ کړل، کوم چې د هغوئ مرکزی ښار وو، خو هغه نورو
يعنې شاميانو او د طوب او معکه سړو په مېدان کښې د جنګ تيارے وکړو. (٩) يوآب چې وليدل چې د دشمن لښکر به د

مخکښې او شا طرف نه حمله کوی، نو هغهٔ ښهٔ ښهٔ بنی اِسرائیلی فوجیان خوښ کړل او شامیانو ته مخامخ یې په صفونو
کښې ودرول. ١٠ هغهٔ پاتې لښکر د خپل ورور ابیشی د مشرۍ لاندې ودرولو، چا چې هغوئ عمونیانو ته مخامخ په صفونو
کښې ودرول. ١١ یوآب هغهٔ ته ووئیل، "کهٔ تا ته پته ولګی چې شامیان ما له شکست راکوی، نو زما مدد له راشه او کهٔ
عمونیان تا له شکست درکوی، نو زهٔ به ستا مدد له درشم. ١٢ تکړه شه او حوصله مضبوطه کړه. راځئ چې د خپلو خلقو
او د خُدائ پاک د ښارونو دپاره سخت جنګ وکړُو. او مالِک خُدائ به هغه څهٔ کوی چې د هغهٔ په نظر کښې صحیح وی."
١٣ یوآب او د هغهٔ سړی د حملې دپاره رامخکښې شول او شامیان وتښتېدل. ١۴ کله چې عمونیانو ولیدل چې شامیان
تښتی، نو هغوئ د ابیشی نه وتښتېدل او ښار ته راواپس شول. بیا یوآب د عمونیانو نه راواپس شو او یروشلم ته لاړو. ١۵
شامیانو ته پته ولګېده چې هغوئ د بنی اِسرائیلو نه شکست خوړلے دے، نو هغوئ خپل ټول لښکر راغونډ کړو. ١۶
هددعزر بادشاه شامیان راوغوښتل چې هغوئ د فرات سیند نمرخاتهٔ طرف ته وُو او هغوئ حلام ته د سوباب د مشرۍ
لاندې راغلل. سوباب د ضوباه د هددعزر بادشاه د لښکر مشر وو. ١٧ کله چې داؤد د دې نه خبر شو، نو هغهٔ د بنی
اِسرائیلو ټول فوجیان راغونډ کړل، د اُردن سیند نه پورې وتل او حلام ته روان شول، هلته شامیانو هغهٔ ته مخامخ د جنګ
دپاره صفونه جوړ کړی وُو او جنګ شروع شو، ١٨ بنی اِسرائیلو شامیانو له بیا شکست ورکړو. داؤد او د هغهٔ سړو اووهٔ
سوه د جنګی ګاډو والا او څلوېښت زره فوجیان ووژل او هغوئ د دشمن مشر سوباب زخمی کړو، چې بیا د جنګ په
مېدان کښې مړ شو. ١٩ چې د هددعزر اختیار لاندې بادشاهانو ته پته ولګېده چې هغوئ د بنی اِسرائیلو نه شکست خوړلے
دے، نو هغوئ ورسره صُلح وکړه او د هغوئ ماتحت شول. او شامیان د عمونیانو سره د نورې ملګرتیا کولو نه یرېدل.

حضرت داؤد او بت‌سبع

١١ ١ په سپرلی کښې د کال په کوم وخت چې بادشاهان اکثر جنګ له ځی، داؤد یوآب د هغهٔ آفسران او د بنی
اِسرائیلو لښکر ولېږلو، هغوئ عمونیانو له شکست ورکړو او د ربه ښار یې محاصره کړو. خو داؤد په خپله په یروشلم کښې
ایسار شو. ٢ یوه ورځ په ماښامی کښې داؤد د کټ نه پاڅېدو او د محل چت ته وختو. کله چې هغه هلته ګرځېدلو نو هغهٔ
یوه ښځه ولیده چې لامبل یې. هغه ډېره ښائسته وه. ٣ نو هغهٔ یو پیغام وړونکے ولېږلو چې معلومه کړی چې هغه څوک
وه، نو هغهٔ ته ووئیلے شول چې هغه بت‌سبع وه، هغه د الیعام لور او د حِتی اورِیاه ښځه وه. ۴ داؤد پیغام وړُونکی
ورولېږل چې هغه راولی، هغه ورله راغله او داؤد ورسره څملاستو. هغه د میاشتنی بیمارۍ نه ایله صفا شوې وه. بیا هغه
واپس کور ته لاړه. ۵ وروستو هغې ته پته ولګېده چې هغه اُمیدواره ده او داؤد له یې پیغام ولېږلو چې خبر شی چې زهٔ
اُمیدواره یم. ۶ بیا داؤد یوآب له دا پیغام ولېږلو، "اورِیاه حِتے ما له راولېږه." یوآب هغه داؤد له ولېږلو. ٧ کله چې
اورِیاه راورسېدو، داؤد ترې نه تپوس وکړو چې، "یوآب او لښکر څنګه دے او جنګ څنګه روان دے؟" ٨ بیا هغهٔ اورِیاه
ته ووئیل، "کور ته لاړ شه او لږ آرام وکړه." اورِیاه لاړو او داؤد د هغهٔ کور ته یوه تُحفه ولېږله. ٩ خو اورِیاه کور ته لا نهٔ
ړو، هغه د بادشاه د څوکیدارانو سره د محل د دروازې سره څملاستو. ١٠ کله چې داؤد خبر شو چې اورِیاه کور ته نهٔ دے
تلے، نو هغهٔ ترې نه تپوس وکړو، "تهٔ د ډېر وخت غېرحاضرۍ نه اوس راواپس شوے یې، تهٔ کور ته ولې لا نهٔ ړې؟" ١١
اورِیاه ورته ووئیل، "د بنی اِسرائیلو او د یهوداه سړی په جنګ کښې دی او د لوظ صندوق د هغوئ سره دے، زما مشر
یوآب او د هغهٔ آفسرانو په مېدان کښې خېمې لګولې دی. زهٔ څنګه کور ته لاړ شم، یا څنګه خوراک څښاک وکړم او د خپلې
ښځې سره څملم؟ زهٔ ستا په سر قسم خورم چې زهٔ به داسې کار هیڅکله ونهٔ کړم." ١٢ نو داؤد وفرمائیل، "نو دا پاتې ورځ
دلته ایسار شه او سبا به زهٔ تا واپس ولېږم." نو اورِیاه په هغه او په ورپسې ورځ په یروشلم کښې ایسار شو. ١٣ داؤد هغه د

ماښام روټۍ له راوغوښتو او نشه يې کړو. خو اورِياه په هغه شپه بيا کور ته لا نۀ ړو، او د محل د څوکيدارانو په کوټه کښې
په کټ کښې څملاستو. ۱۴ په ورپسې سحر داؤد يوآب ته يو خط وليکلو او اورِياه په لاس يې ورولېږلو. ۱۵ هغۀ وليکل،
"اورِياه په وړومبى صف کښې ودروه، چرته چې جنګ ډېر سخت دے، هغه يواځې پرېږده چې ووژلے شى." ۱۶ کله چې
يوآب ښار محاصره کولو، نو هغۀ اورِياه يو داسې ځائ ته ولېږلو چې هغۀ ته پته وه چې هلته دشمن تکړه دے. ۱۷ د دشمن
لښکر د ښار نه راووتلو او د يوآب د لښکر سره يې جنګ وکړو، د داؤد يو څو آفسران ووژلے شول او اورِياه هم ووژلے
شو. ۱۸ بيا يوآب داؤد له د جنګ په حقله خبر ورولېږلو، ۱۹ او هغۀ پېغام وړُونکى ته داسې وفرمائيل، "کله چې تۀ بادشاه
ته د جنګ په حقله هر څۀ ووائې، ۲۰ نو کېدے شى چې هغه غصه شى او تپوس درنه وکړى چې تاسو د هغوئ سره جنګ
دپاره ښار ته دومره نزدې ولې تلى وئ؟ تاسو ته پته نۀ وه څۀ چې هغوئ به مو د دېوالونو نه په غشو وولى؟ ۲۱ تاسو ته ياد
نۀ دى څۀ چې د جدعون زوئ ابىمَلِک څنګه وژلے شوے وو؟ په تيبض کښې داسې شوى وُو چې يوې ښځې د دېوال نه د
ژرندې کاڼے راوغورزولو او هغه يې ووژلو. نو بيا تاسو ولې دومره دېوال ته نزدې شوى وئ؟ کۀ بادشاه ستاسو نه دا تپوس
وکړو نو هغۀ ته ووايئ چې ستاسو آفسر اورِياه حِتے هم وژلے شوے دے." ۲۲ نو پېغام وړونکے داؤد له لاړو او هغه هر
څۀ يې ورته ووئيل چې څۀ يوآب د وئيلو حُکم کړے وو. ۲۳ هغۀ ووئيل، "زمونږ دشمنان زمونږ نه تکړه وُو او د ښار نه
راووتل چې په مېدان کښې مونږ سره جنګ وکړى، خو مونږ هغوئ د ښار دروازې ته واپس وشړل. ۲۴ بيا هغوئ د دېوال
نه په مونږ باندې غشى راوويشتل او بادشاه سلامت، ستا يو څو آفسران ووژلے شول، ستا آفسر اورِياه حِتے هم ووژلے
شو." ۲۵ داؤد پېغام وړُونکى ته وفرمائيل، "د يوآب حوصله افزائى وکړه او ورته ووايه چې خفه نۀ شى، ځکه چې تا ته دا
پته نۀ لګى چې څوک به په جنګ کښې مرى. هغۀ ته ووايه چې په ښار باندې يوه مضبوطه حمله وکړى او قبضه يې کړى."
۲۶ کله چې بتسبع خبر شوه چې د هغې خاوند وژلے شوے دے، نو هغې ورپسې ماتم وکړو. ۲۷ کله چې د ماتم وخت
تېر شو، داؤد هغه راوغوښتله چې محل ته راشى، نو هغه يې ښځه شوه او يو زوئ يې ترې نه پېدا شو. خو چې داؤد کوم
عمل کړے وو په هغې باندې مالِک خُدائ نارضا وو.

د ناتن پېغام او د حضرت داؤد پښېمانه کېدل

۱۲ ۱ مالِک خُدائ ناتن پېغمبر داؤد له ولېږلو. ناتن هغۀ له ورَغلو او دا مثال يې ورته بيان کړو، "دوه سړى وُو چې په
يو ښار کښې اوسېدل، يو مالداره او بل غريب وو. ۲ مالداره سره ډېر خاروى او ګډې وې، ۳ خو د غريب سره
صِرف يوه ګډورۍ وه، کومه چې هغۀ اخستې وه. هغۀ د دې خيال ساتلو او هغه د هغۀ په کور کښې د هغۀ د ماشومانو سره
لويه شوه. هغې له به يې د خپل خوراک نه خوراک ورکولو او په خپل جام کښې به يې څښلو ته پرېښوده او په خپله غېږه
کښې به يې نيوله. ګډورۍ د هغۀ دپاره د لور په شان وه. ۴ يوه ورځ يو مسافر د هغه مالداره سړى کور ته راغلو. مالداره
سړى نۀ غوښتل چې هغه خپل يو څناور حلال کړى چې د هغۀ دپاره روټۍ تياره کړى، هغۀ د غريب سړى ګډورۍ واخستله
او د خپل مېلمه دپاره يې روټۍ تياره کړه." ۵ داؤد هغه مالداره سړى ته سخت غصه شو او ورته يې ووئيل، "زۀ په ژوندى
مالِک خُدائ قسم کوم چې کوم سړى دا کړى وى نو هغه د مرګ لائق دے. ۶ ځکه چې هغۀ داسې بېرحمه کار کړے
دے، هغه به خامخا د دې په څلور چنده تاوان ورکوى." ۷ ناتن داؤد ته وفرمائيل، "تۀ هغه سړے يې. مالِک خُدائ د بنى
اِسرائيلو خُدائ پاک فرمائى، ما تۀ د بنى اِسرائيلو بادشاه جوړ کړې او د ساؤل نه مې بچ کړې. ۸ ما تا له د هغۀ بادشاهى
او د هغۀ ښځې درکړې دى، ما تۀ په بنى اِسرائيلو او په يهوداه باندې بادشاه جوړ کړې. خو کۀ دا کمه وے نو ما به تا له د
دې نه علاوه نور هم درکړے وے. ۹ نو تا د مالِک خُدائ حُکم ته سپک ولې کتلى دى؟ تا دا بد عمل ولې کړے دے؟ تا

اورِیاه حِتے په جنګ کښې وژلے دے، تا عمونیان پرېښودل چې هغه ووژنی او بیا تا د هغۀ ښځه بوتله. ۱۰ نو ستا اولاد به
همېشه په جنګ جګړو کښې آخته وی ځکه چې تا زما سپکاوے کړے دے چې د اورِیاه ښځه دې بوتله. ۱۱ مالِک خُدائ
تا ته فرمائی چې زۀ به ستا د خپل خاندان نه ځوک د دې سبب وګرځوم چې په تا مصیبت راولی. تۀ به خپلو سترګو ګورې
چې زۀ به ستا نه ښځې بوځم او بل سړی له به یې ورکوم، او هغه به په رڼا ورځ ورسره څملی. ۱۲ تا په پټه ګناه کړې ده،
خو زۀ به په رڼا ورځ داسې وکړم چې ټول بنی اِسرائیلیان یې وګوری.“ ۱۳ داؤد وفرمائیل، ”ما د مالِک خُدائ خِلاف ګناه
کړې ده.“ ناتن ورته وفرمائیل، ”خو مالِک خُدائ تۀ معاف کړے یې، تۀ به نۀ مرې. ۱۴ خو د دې عمل په وجه تا د مالِک
خُدائ لوئ سپکاوے کړے دے، نو په دې وجه به ستا ماشوم مړ شی.“ ۱۵ بیا ناتن کور ته لاړو.

د حضرت داؤد د زوئ مړ کېدل

د اورِیاه د ښځې نه چې د داؤد کوم ماشوم پیدا شوے وو مالِک خُدائ هغه سخت بیمار کړو. ۱۶ داؤد خُدائ پاک ته د دې
دپاره سوال وکړو چې ماشوم ښۀ شی. هغۀ روژه ونیوله او هره شپه به د هغۀ کوټې ته تلو او ټوله شپه به یې په زمکه تېروله.
۱۷ د هغۀ د دربار آفسران به ورتلل او د هغۀ د پاڅېدو کوشش به یې کولو، خو هغۀ به اِنکار کولو او د هغوئ سره یې هیڅ
هم نۀ خوړل. ۱۸ یوه هفته وروستو هغه ماشوم مړ شو او د داؤد آفسران یرېدل چې د دې نه یې خبر کړے وے. هغوئ
ووئیل، ”کوم وخت چې ماشوم ژوندے وو، نو مونږ به چې د داؤد سره خبرې کولې نو هغۀ به جواب نۀ راکولو. نو هغۀ ته
مونږ څنګه ووایو چې د هغۀ ماشوم مړ دے؟ کېدے شی چې هغه خپل ځان ته څۀ نقصان ورسوی.“ ۱۹ کله چې داؤد
هغوئ ولیدل چې هغوئ د یو بل سره پټې خبرې کولې، نو هغۀ ته پته ولګېده چې ماشوم مړ دے. نو هغۀ ورنه تپوس وکړو،
”ماشوم مړ دے څۀ؟“ نو هغوئ جواب ورکړو، ”آو، مړ دے.“ ۲۰ داؤد د زمکې نه پاڅېدو، وې لامبل، تېل یې ولګول او
جامې یې بدلې کړې. بیا هغه لاړو او د مالِک خُدائ په کور کښې یې عبادت وکړو. کله چې هغه محل ته راواپس شو، هغۀ
روټۍ راوغوښته. هغوئ روټۍ ورته کېښوده او هغۀ وخوړه. ۲۱ نو خپلو آفسرانو داؤد ته ووئیل، ”مونږ په دې پوهه نۀ شُو،
کله چې ماشوم ژوندے وو، نو تا به په هغۀ پسې ژړل او خوراک به دې نۀ کولو، خو چې څنګه هغه ماشوم مړ شو، نو تۀ
پاڅېدې او خوراک دې شروع کړو.“ ۲۲ داؤد جواب ورکړو، ”آو، کوم وخت چې هغه ژوندے وو نو ما روژه نیولې وه او
ژړل مې. زما خیال دا وو چې کېدے شی چې مالِک خُدائ به په ما رحم وکړی او ماشوم به نۀ وژنی. ۲۳ خو اوس هغه مړ
دے، نو زۀ ولې روژه ونیسم؟ زۀ ماشوم بیا ژوندے کولے شم څۀ؟ یوه ورځ به زۀ هم هلته ځم چرته چې هغه دے، خو هغه
هیڅکله ما له واپس نۀ شی راتلے.“

د حضرت سلیمان پیدا کېدل

۲۴ بیا داؤد خپلې ښځې بتسبع له تسلی ورکړه. د هغې سره څملاستو او د هغې نه یې یو زوئ پیدا شو. داؤد په هغۀ
سلیمان نوم کېښودو. مالِک خُدائ د ماشوم سره مینه کوله. ۲۵ او هغۀ ناتن پېغمبر له حُکم ورکړو چې په ماشوم یدیدیاه
نوم کېږدی، ځکه چې مالِک خُدائ د هغۀ سره مینه کوله.

د حضرت داؤد ربه قبضه کول

۲۶ په دې دوران کښې د یوآب جنګ د ربه خِلاف جاری وو، چې د عمون شاهی ښار وو او قبضه کېدو ته نزدې وو. ۲۷
هغۀ داؤد ته پېغام ورُونکی ولېږل چې ورته ووائی، ”ما په ربه حمله کړې ده او د دې د اوبو مرکز مې قبضه کړے دے. ۲۸

اوس خپل پاتې لښکر راغونډ کړه، په ښار حمله وکړه او د خپل ځان دپاره يې ونيسه. زۀ دا نۀ غواړم چې د دې قبضه کول
زما په نوم ياديږی.“ ۲۹ نو داؤد خپل لښکر راغونډ کړو، ربه ته لاړو، حمله يې پرې وکړه او فتح يې کړو. ۳۰ داؤد د هغوئ
د بُت مولک د سر نه د سرو زرو تاج واخستو چې تقريباً پينځۀ ديرش کلو وو او يو قيمتی کاڼے هم په کښې وو او دا يې په
خپل تاج کښې ولګولو. هغۀ د ښار نه ډير مالِ غنيمت هم يوړو. ۳۱ او د دې ځائ د خلقو نه يې په ارو، د اوسپنې په رمبو
او د اوسپنې په تبرُونو کار اخستو او دې ته يې مجبور کړل چې خَښتې جوړوی. هغۀ د عمون د نورو ټولو ښارونو په خلقو
هم دغه شان کار کولو. بيا هغه او د هغۀ سړی يروشلم ته راواپس شول.

امنون او تامار

۱۳ ۱ د داؤد د زوئ ابی‌سلوم يوه ښائسته ناوادۀ شوې خور وه چې نوم يې تامار وو. د داؤد يو بل زوئ امنون په هغې
باندې مئين شو. ۲ هغۀ ورسره دومره مينه کوله چې هغې پسې بيمار شو، هغې د سړو سره تعلق نۀ ساتلو او د هغۀ خيال
نۀ راتلو چې دا پيغله به د هغۀ شی. ۳ خو د هغۀ يو چالاک دوست وو چې نوم يې يوندب وو. دا سړے د داؤد د وړور د
سِمعه زوئ وو. ۴ يوندب امنون ته ووئيل، ”تۀ د بادشاه زوئ يې، خو ورځ په ورځ تۀ نور هم زيات پريشانه ښکارې، دا څۀ
وجه ده؟“ هغۀ ورته په جواب کښې ووئيل، ”زۀ د خپل ناسکه ورور ابی‌سلوم په خور تامار باندې مئين يم.“ ۵ يوندب ورته
ووئيل، ”د ځان نه بيمار جوړ کړه او په کټ کښې څمله. کله چې ستا پلار مِلاويدو له درشی نو هغۀ ته ووايه چې مِهربانی
وکړه زما خور تامار ته ووايه چې راشی او ما له څۀ خوراک راکړی. زۀ غواړم چې هغه دلته زما په مخکښې زما دپاره
خوراک تيار کړی او بيا يې ما له په خپل لاس راکړی.“ ۶ نو امنون بهانه وکړه چې زۀ بيمار يم او په کټ کښې څملاستو.
داؤد بادشاه مِلاويدو له ورَغلو او امنون ورته ووئيل، ”مِهربانی وکړه تامار پريږده چې راشی او زما په مخکښې دلته يو څو
روټۍ تيارې کړی او بيا يې ما له په خپل لاس راکړی.“ ۷ نو داؤد د تامار کور ته خبر وروليږلو چې، ”د امنون کور ته لاړه
شه او د هغۀ دپاره څۀ خوراک تيار کړه.“ ۸ هغه هلته لاړه او هغه يې وليدو چې ملاست وو. هغې يو څو پيړې واخستلې،
جوړې يې کړې او د هغۀ په مخکښې يې هلته روټۍ پخې کړې. ۹ او د تبخی نه يې لرې کړې چې هغه يې وخوری، خو هغۀ
ونۀ خوړې. هغۀ ووئيل، ”هر يو کس بهر کړه.“ نو هغوئ ټول لاړل. ۱۰ بيا هغۀ ورته ووئيل، ”روټۍ دلته ما له کټ له راوړه
او ما له يې په خپل لاس راکړه.“ هغې روټۍ واخستلې او هغۀ له ورغله. ۱۱ کله چې هغې روټۍ ورله راوړه نو هغۀ راونيوله
او ورته يې ووئيل، ”راځه زما خوږې، ما سره څمله.“ ۱۲ هغې ورته ووئيل، ”نه زما وروره، داسې بې‌شرمه کار ته ما مۀ
مجبوروه، په کار نۀ دی چې داسې بد عمل په بنی اِسرائيلو کښې وشی. ۱۳ زۀ به بيا په خلقو کښې سر څنګه اوچتوم؟ او تۀ
به په بنی اِسرائيلو کښې ببخی بې‌عزته يې. زۀ ستا مِنت کوم چې بادشاه ته ووايه او زما دا يقين دے چې هغه به مې تا له
درکړی.“ ۱۴ خو د هغې خبره يې وانۀ وريده، او ځکه چې هغه د هغې نه تکړه وو نو قابو يې کړه او په زور يې د هغې
بې‌عزتی وکړه. ۱۵ بيا امنون د هغې نه ډير زيات نفرت شروع کړو، هغۀ د هغې سره د هغې نه هم زيات نفرت کولو چې
څومره يې مخکښې مينه ورسره کوله. هغۀ ورته ووئيل، ”پاڅه او ورکه شه.“ ۱۶ هغې ورته ووئيل، ”نه، زۀ نۀ ځم، تۀ چې ما
داسې لېږې نو دا د هغې نه هم لوئ جرم دے، څۀ چې تا اوس زما سره وکړل.“ خو امنون د هغې خبرې ته غوږ نۀ
نيولو، ۱۷ هغۀ خپل نوکر راوغوښتو او ورته يې ووئيل، ”دا ښځه زما د نظره لرې کړه. دا بهر وباسه او دروازه وريسې بنده
کړه.“ ۱۸ نوکر هغه بهر کړه او دروازه يې وريسې بنده کړه. تامار د اوږدو لسټُونو اوږده چُوغه اغوستې وه، چې په هغه
وخت کښې د يوې پيغلې شهزادګۍ دا عام لِباس وو. ۱۹ هغې په خپل سر ايرې واچولې، چُوغه يې وشلوله او خپل مخ يې
په لاسونو پټ کړو. په چغو چغو يې ژړل او روانه وه. ۲۰ کله چې خپل ورور ابی‌سلوم هغه وليده نو تپوس يې ترې نه

وکړو، ”امنون تا سره داسې غلط کار کړے دے څۀ؟ زما خورې، په دې باندې مۀ خفه کېږه. هغه ستا ناسکه ورور دے او
د دې په حقله هيڅ تا هم مۀ وايه.“ نو تامار د ابی‌سلوم په کور کښې يواځې او خفه اوسېده. ۲۱ کله چې داؤد بادشاه خبر
شو چې څۀ شوی وُو، نو هغه سخت غصه شو. ۲۲ او ابی‌سلوم د امنون سره دومره نفرت کولو چې هغۀ سره يې نورې
خبرې هم نۀ کولې ځکه چې د هغۀ د خور تامار سره امنون په زور زنا کړې وه.

د ابی‌سلوم بدل اخستل

۲۳ دوه کاله وروستو ابی‌سلوم د اِفرائيم ښار سره نزدې په بعل حصور کښې خپلې ګډې کلولې او د بادشاه ټول زامن يې
راوغوښتل چې هلته راشی. ۲۴ هغه داؤد بادشاه له لاړو او ورته يې ووئيل، ”بادشاه سلامت، زۀ خپلې ګډې کلوم. تۀ او ستا
آفسران به راشئ چې ما سره په دې کښې شريک شئ؟“ ۲۵ بادشاه ورته وفرمائيل، ”نه، زما زويه، کۀ مونږ ټول ورشو نو دا
به ستا دپاره لوئ تکليف وی.“ ابی‌سلوم ورته بيا بيا وئيل او بادشاه د هغۀ سره نۀ تلو خو هغۀ د ابی‌سلوم دپاره برکت
وغوښتو. ۲۶ خو ابی‌سلوم ورته ووئيل، ”ښه، کم از کم زما ورور امنون خو به پرېږدې کنه چې ما سره لاړ شی.“ بادشاه
ترې نه تپوس وکړو، ”هغه دې ولې لاړ شی؟“ ۲۷ خو ابی‌سلوم بيا بيا ورته وئيل چې داؤد آخر هم امنون او خپل نور ټول
زامن پرېښودل چې د ابی‌سلوم سره لاړ شی. ابی‌سلوم يوه شاهی روټۍ تياره کړه. ۲۸ هغۀ خپلو نوکرانو ته ووئيل، ”ګورئ،
کله چې امنون د ميو څښلو په وجه په سُور کښې شی او چې زۀ حُکم درکړم چې هغه ووژنئ نو يرېږئ مه. زۀ به په خپله د
دې ذمه واری اخلم. تکړه شئ او چې ونۀ يرېږئ.“ ۲۹ نو نوکرانو د ابی‌سلوم په خبره عمل وکړو او امنون يې ووژلو. د
داؤد باقی نور ټول زامن په خپلو قچرو باندې سوارۀ شول او وتښتېدل. ۳۰ څۀ وخت چې هغوئ خپل کور ته راروان وُو، نو
داؤد ته داسې ووئيلے شول، ”ابی‌سلوم ستا ټول زامن وژلی دی، يو هم پاتې نۀ دے.“ ۳۱ بادشاه پاڅېدو، د غم نه يې خپلې
جامې وشلولې او خپل ځان يې په زمکه وغورزولو. کوم نوکران چې د هغۀ سره هلته وُو نو هغوئ هم خپلې جامې وشلولې.
۳۲ خو د داؤد د ورور سِمعه زوئ يوندب ووئيل، ”بادشاه سلامت، دا خيال مۀ کوه چې هغوئ ستا ټول زامن وژلی دی.
صِرف امنون مړ دے. په کومه ورځ چې امنون د تامار سره په زور زنا وکړه نو ابی‌سلوم د هغۀ د وژلو فيصله کړې وه. ۳۳
نو په دې خبره يقين مۀ کوه چې ستا ټول زامن مړۀ شوی دی، صِرف امنون وژلے شوے دے.“ ۳۴ په دې دوران کښې
ابی‌سلوم تښتېدلے وو. نو بيا پهره دار ډېر خلق وليدل چې د حوروناېم په لاره د غرۀ نه راکوزېدل. هغه بادشاه له لاړو او چې
څۀ يې ليدلی وُو د هغې نه يې خبر کړو. ۳۵ يوندب داؤد ته ووئيل، ”وګورئ، هغه دی ستا زامن راروان دی څنګه چې ما
درته وئيلی وُو چې هغوئ به راشی.“ ۳۶ چې څنګه هغۀ دا خبره ختمه کړه، نو د داؤد زامن راننوتل، هغوئ په ژړا شروع
وکړه او داؤد او د هغۀ آفسرانو هم په چغو چغو وژړل. ۳۷-۳۸ ابی‌سلوم وتښتېدو او د جسور بادشاه د عميهود زوئ تلمی
له لاړو او هلته درې کاله پاتې شو. داؤد په خپل زوئ امنون پسې تر ډېره وخته غمژن وو، ۳۹ خو کله چې داؤد د امنون د
مرګ نه په آرام شو، نو د هغۀ زړۀ بيا دا غوښتل چې د ابی‌سلوم سره مِلاو شی.

د ابی‌سلوم يروشلم ته راواپس کېدل

۱۴ ۱ يوآب ته پته ولګېده چې د داؤد بادشاه ابی‌سلوم ډېر زيات يادېږی، ۲ نو هغۀ يوه هوښياره ښځه راوغوښتله
چې په تقوع کښې اوسېده. کله چې هغه راورسېده، نو هغۀ ورته ووئيل، ”داسې ښکاره کړه چې تۀ په غم غمژنه يې، د غم
جامې واغونده او تېل مۀ لګوه. داسې کار کوه لکه چې يوه ښځه د ډېر وخت نه په غم غمژنه وی. ۳ بيا بادشاه له لاړه شه
او چې زۀ درته څۀ وايم نو هغه ورته ووايه.“ نو يوآب ورته هغه څۀ وښودل چې هغې له څۀ وئيل په کار وُو. ۴ ښځه

بادشاه له ورغله، د عزت نه ورته په زمکه ټيټه شوه او ورته يې ووئيل، "بادشاه سلامت، زما مدد وکړه." ۵ هغهٔ ترې نه
تپوس وکړو، "تا ته څهٔ تکليف دے؟" هغې ورته ووئيل، "بادشاه سلامت، زهٔ يوه غريبه کونډه يم، خاوند مې مړ دے. ۶
بادشاه سلامت، زما دوه زامن وُو او يوه ورځ په پټو کښې په خپلو کښې په جګړه شول، هلته هيڅ څوک هم نهٔ وُو چې هغوئ
يې خلاص کړی وے، نو يو هغه بل ووژلو. ۷ او اوس بادشاه سلامت، زما ټول خپلوان زما خِلاف شوی دی او ما ته
وائی چې زهٔ خپل زوئ هغوئ ته حواله کړم، نو چې هغوئ يې د خپل ورور په بدل ووژنی. کهٔ هغوئ داسې وکړی نو زهٔ به
بې‌زويه پاتې شم. هغوئ به زما آخری اُميد هم ختم کړی او زما يو زوئ به هم نهٔ وی چې د هغې په وجه زما د خاوند نوم د
زمکې په مخ باقی پاتې شی." ۸ بادشاه ورته وفرمائيل، "واپس کور ته لاړه شه، زهٔ به دا مسئله حل کړم." ۹ هغې
ووئيل، "بادشاه سلامت، تهٔ چې څهٔ هم کوې، زهٔ او زما خاندان به د هغې اِلزام اخلو، تهٔ او ستا شاهی خاندان بې‌ګناه يئ."
۱۰ بادشاه ورته وفرمائيل، "کهٔ څوک تا له دهمکی درکړی نو ما له يې راوله او هغه به هيڅکله هم بيا تا له تکليف نهٔ
درکوی." ۱۱ هغې ورته ووئيل، "بادشاه سلامت، مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک ته سوال وکړه چې تهٔ به هيڅ څوک نهٔ
پرېږدې چې زما د زوئ نه د مرګ بدل واخلی، زهٔ نهٔ غواړم چې نوره وينه توئ شی." نو داؤد ورته وئيل، "زهٔ د ژوندی مالِک
خُدائ په نوم قسم کوم چې ستا د زوئ يو وېښتهٔ به هم نهٔ ضائع کېږی." ۱۲ هغې ورته ووئيل، "بادشاه سلامت، ما له
اجازت راکړه چې يوه بله مسئله بيان کړم." هغهٔ ورته وفرمائيل، "ټيک ده ووايه." ۱۳ هغې ورته ووئيل، "تا د خُدائ پاک د
خلقو سره دومره بد ولې کړی دی؟ تهٔ خپل زوئ له اجازت نهٔ ورکوې چې د جلاوطنۍ نه راواپس شی، اوس اوس چې تا
څهٔ ووئيل نو تا په خپله خپل ځان مجرم کړے دے. ۱۴ مونږ به ټول مرو، مونږ په زمکه د تويو شوو اوبو په شان يُو، چې
هغه بيا نهٔ شی راغونډېدلے. خو خُدائ پاک د چا هلاکېدل نهٔ غواړی او هغه داسې منصوبې جوړوی چې يو شړلے کس
واپس ځان ته راولی. ۱۵ اوس بادشاه سلامت، زما تا سره د خبرو کولو دپاره د راتلو وجه دا ده چې خلقو زهٔ يرولم، نو ما
د خپل ځان سره ووئيل چې زهٔ په دې اُميد تا سره خبره وکړم چې زهٔ څهٔ غواړم نو هغه به وکړې. ۱۶ زما خيال دا وو چې
تهٔ به زما خبره واورې او د هغه کس نه به مې بچ کړې څوک چې زما او زما د زوئ د وژلو کوشش کوی او چې داسې مونږ
د هغه مُلک نه لرې کړی چې خُدائ پاک خپلو خلقو له ورکړے دے. ۱۷ ما د خپل ځان سره ووئيل چې بادشاه سلامت،
ستا خبرې دې ما له تسلی راکړی، ځکه چې بادشاه د خُدائ پاک د فرښتې په شان وی او ښهٔ د بد نه جدا کوی. مالِک
خُدائ ستا خُدائ پاک دې مل شه." ۱۸ بادشاه جواب ورکړو، "زهٔ ستا نه يو تپوس کوم او تهٔ به ما ته رښتيا رښتيا وائې."
هغې جواب ورکړو، "بادشاه سلامت، څهٔ چې وئيل غواړې نو هغه ووايه." ۱۹ هغهٔ ترې نه تپوس وکړو، "دا هر څهٔ په تا
باندې يوآب وکړل څهٔ؟" هغې ورته ووئيل، "بادشاه سلامت، زهٔ تا ته قسم خورم چې بله لاره نشته چې جواب درنهٔ کړم. په
حقيقت سره هغه ستا آفسر يوآب وو چې هغهٔ ما ته ووئيل چې څهٔ به کوم او څهٔ به وايم. ۲۰ خو هغهٔ دا د دې دپاره وکړل
چې ستا اراده بدله شی. بادشاه سلامت، تهٔ د خُدائ پاک د فرښتې په شان هوښيار يې او چې څهٔ کېږی په هغې باندې
پوهېږې." ۲۱ وروستو بادشاه يوآب ته وفرمائيل، "تهٔ چې څهٔ غواړې نو ما د هغې د کولو فېصله کړې ده. لاړ شه او هغه
زلمے ابی‌سلوم ولټوه او واپس يې دلته راوله." ۲۲ يوآب د عزت نه د داؤد په مخکښې پړمخې پرېوتلو او وې وئيل، "بادشاه
سلامت، مالِک خُدائ دې تا له برکت درکړی. اوس ما ته پته ولګېده چې تهٔ زما نه خوشحاله يې، ځکه چې تا زما عرض
منلے دے." ۲۳ بيا يوآب پاڅېدو او جسور ته لاړو او ابی‌سلوم يې واپس يروشلم ته راوستو. ۲۴ خو بادشاه حُکم وکړو
چې ابی‌سلوم دې په محل کښې نهٔ اوسيږی. بادشاه وفرمائيل، "زهٔ د هغهٔ ليدل نهٔ غواړم." نو ابی‌سلوم په خپل کور کښې
اوسيدو او د بادشاه مخې له به نهٔ راتلو.

د ابی‌سلوم د حضرت داؤد سره روغه کول

۲۵ په بنی اِسرائیلو کښې په ښائست کښې د ابی‌سلوم په شان مشهور هیڅ څوک هم نۀ وو، د سر نه تر پښو پورې په هغۀ
کښې هیڅ عیب هم نۀ وو. ۲۶ د هغۀ وېښتۀ ګڼ وُو او هغۀ به دا په کال کښې یو ځل واړۀ کول، کله به چې دا اوږدۀ او درانۀ
شول. دا د بادشاه د وزن د معیار په مطابق دوه کلو درانۀ وُو. ۲۷ د ابی‌سلوم درې زامن او یوه یې لور تامار وه چې هغه
ډېره ښائسته جینۍ وه. ۲۸ ابی‌سلوم په یروشلم کښې دوه کاله اوسېدو او د بادشاه په مخکښې نۀ حاضرېدو. ۲۹ بیا هغۀ
یوآب راوغوښتو چې ورته ووائی چې د هغۀ دپاره بادشاه له لاړ شی، خو یوآب به نۀ راتلو. ابی‌سلوم هغه بیا راوغوښتو او
یوآب بیا د راتلو نه اِنکار وکړو. ۳۰ نو ابی‌سلوم خپلو نوکرانو ته ووئیل، ”ګورئ، د یوآب پټے زما سره نزدې دے او
اوربشې په کښې شوې دی. لاړ شئ او اور پرې ولګوئ.“ نو هغوئ لاړل او په پټی یې اور بل کړو. ۳۱ یوآب د ابی‌سلوم کور
ته لاړو او ورته یې ووئیل، ”ستا نوکرانو زما پټی باندې اور ولې بل کړے دے؟“ ۳۲ ابی‌سلوم ورته ووئیل، ”دا ځکه چې کله
ما تۀ راغوښتلې نو تۀ به نۀ راتلې. ما غوښتل چې بادشاه له لاړ شې او هغۀ ته زما دپاره ووائې چې زۀ د جسور نه دلته ولې
راغلم؟ ښۀ به دا وے چې زۀ هلته ایسار وے.“ او ابی‌سلوم وئیل، ”زۀ غواړم چې تۀ زما دپاره د بادشاه سره د مِلاوېدو
بندوبست وکړې او کۀ زۀ په غلطه یم، نو هغه دې ما ووژنی.“ ۳۳ نو یوآب داؤد بادشاه له لاړو او چې ابی‌سلوم څۀ وئیلی
وُو هغه یې ورته ووئیل. بادشاه ابی‌سلوم راوغوښتو، هغه ورله راغلو او د هغۀ په مخکښې زمکې ته ټیټ شو. نو بادشاه
ابی‌سلوم ښکل کړو.

د ابی‌سلوم د بغاوت منصوبه جوړول

۱۵ ۱ د هغې نه پس، ابی‌سلوم د ځان دپاره ګاډۍ او آسونه تیار کړل او پنځوسو محافظانو به د دې نه مخکښې منډې
وهلې. ۲ هغه به وختی پاڅېدو او لا به ړو او د ښار د دروازې سره به په لاره کښې ودرېدو. کله به هم چې څوک د یوې
لانجې سره هلته راغلو چې هغۀ به غوښتل چې بادشاه لانجه هواره کړی، نو ابی‌سلوم به هغه راوغوښتو او تپوس به یې ترې نه
وکړو چې هغه د کوم ځائ دے. نو هغه سړی به ورته ووئیل چې زۀ د بنی اِسرائیلو د یوې قبیلې نه یم، ۳ نو ابی‌سلوم به
ووئیل، ”ګوره، ستا دعویٰ په حقه ده، خو د بادشاه یو داسې سړے نشته چې ستا مسئله واوری.“ ۴ او هغۀ به دا هم
وئیل، ”دا به څومره ښۀ وے چې زۀ قاضی مقرر کړے شوے وے. کۀ بیا د چا لانجه یا دعویٰ وے نو هغه به ما له راتلے
او ما به اِنصاف ورکولے.“ ۵ کله چې هغه سړے ورله نزدې راغلو چې د ابی‌سلوم په وړاندې ټیټ شی، نو ابی‌سلوم به
وروړسېدو، هغه به یې ونیولو او ښُکل به یې کړو. ۶ ابی‌سلوم داسې د هر یو بنی اِسرائیلی سره کول چې هغه به د اِنصاف
دپاره بادشاه له ورتلو، نو داسې هغۀ د بنی اِسرائیلو زړونه وګټل. ۷ څلور کاله پس ابی‌سلوم داؤد بادشاه ته ووئیل،
”بادشاه سلامت، ما له اجازت راکړه چې زۀ حبرون ته لاړ شم او چې زۀ هغه لوظ پوره کړم چې ما د مالِک خُدائ سره
کړے دے. ۸ کله چې زۀ په شام کښې په جسور کښې اوسېدم، نو ما د مالِک خُدائ سره لوظ وکړو چې کۀ هغه ما
واپس یروشلم ته بوځی، نو زۀ به په حبرون کښې د هغۀ عبادت وکړم.“ ۹ بادشاه ورته وفرمائیل، ”په خیر لاړ شه.“ نو
ابی‌سلوم حبرون ته لاړو. ۱۰ خو هغۀ په پټه باندې د بنی اِسرائیلو ټولو قبیلو ته پېغام وړُونکی ولېږل چې ورته ووائی، ”کله
چې تاسو د بیګل آواز واورئ نو په چغو ووایئ چې ابی‌سلوم په حبرون کښې بادشاه جوړ شوے دے.“ ۱۱ دوه سوه سړی
د هغۀ سره د ابی‌سلوم په دعوت باندې یروشلم ته تلی وُو، هغوئ ته د دې منصوبې په حقله هیڅ پته نۀ وه او ټول په صفا زړۀ
تلی وُو. ۱۲ کله چې ابی‌سلوم نذرانې پېش کولې نو هغۀ اخی‌تُفل جلونے هم راوغوښتو څوک چې د داؤد مشیر وو، چې د

خپل ښار جلوه نه راشی. د بادشاه خِلاف منصوبه مضبوطه شوه او د ابی‌سلوم کسان زیاتېدل.

د حضرت داؤد د یروشلم نه تښتېدل

۱۳ یو پېغام وړونکے راغلو او داؤد ته یې ووئیل، "بنی اِسرائیلیان د ابی‌سلوم وفادار دی." ۱۴ نو داؤد خپلو ټولو آفسرانو ته وفرمائیل چې کوم د هغهٔ سره په یروشلم کښې وُو، "کهٔ مونږ د ابی‌سلوم نه تښتېدل غواړُو نو چې سمدستی وتښتُو. زر شئ. ګنې هغه به زر دلته راشی، مونږ له به شکست راکړی او په ښار کښې به هر یو کس ووژنی." ۱۵ هغوئ جواب ورکړو، "بادشاه سلامت، آو، تهٔ چې څهٔ وائې نو مونږ د هغې کولو ته تیار یُو." ۱۶ نو بادشاه د خپلې ټول خاندان او آفسرانو سره لاړو، خو هغه خپلې لس وینځې یې پرېښودلې چې د محل خیال ساتی. ۱۷ کله چې بادشاه او د هغهٔ ټول سړی د ښار نه تلل، نو هغوئ د لږ مزل نه پس په آخری کور کښې ایسار شول. ۱۸ د هغهٔ ټول آفسران ورسره ولاړ وُو چې په دې کښې شاهی فوجیان د هغهٔ په مخکښې تېر شول. هغه شپږ سوه فوجیان هم تېر شول چې د جات نه ورپسې راروان وُو. ۱۹ او بادشاه د هغوئ مشر اِتی ته وفرمائیل، "تهٔ مونږ سره ولې ځې؟ واپس شه او د نوی بادشاه سره ایسار شه. تهٔ مسافر یې، چې د خپل مُلک نه مهاجر شوے یې. ۲۰ تهٔ دلته ډېر لږ وخت اوسېدلے یې، نو زهٔ تا د ځان سره ولې وګرځوم؟ ما ته په خپله هم دا پته نهٔ لګی چې زهٔ چرته روان یم. واپس لاړ شه او خپل وطندار د ځان سره بوځه. او مالِک خُدائ دې تا ته خپله مِهربانی او وفاداری وښائی." ۲۱ خو اِتی ورته ووئیل، "بادشاه سلامت، زهٔ تا ته د مالِک خُدائ او ستا په سر قسم کوم چې تهٔ چرته هم ځې نو زهٔ به همېشه تا سره ځم، کهٔ په دې کښې د مرګ خطره هم وی." ۲۲ داؤد ورته وفرمائیل، "ټیک ده، راځئ چې ځُو." نو اِتے د خپلو ټولو سړو او بال بچ سره لاړو. ۲۳ چې کله د داؤد ټول کسان لاړل نو خلقو په چغو چغو وژړل. بادشاه د قِدرون ولې نه واوړېدو، چې خپل سړی ورپسې وُو او هغوئ په یو ځائ د صحرا طرف ته لاړل. ۲۴ صدوق اِمام هلته وو او لیویانو د هغهٔ سره د لوظ صندوق روان کړے وو. هغوئ دا کېښودو او بیا یې تر هغې پورې اوچت نهٔ کړو چې ټول خلق د ښار نه تلی نهٔ وُو. ابیاتار اِمام هم هلته وو. ۲۵ بیا بادشاه صدوق ته وفرمائیل، "د لوظ صندوق واپس ښار ته یوسه. کهٔ زهٔ د مالِک خُدائ په نظر کښې ښهٔ ښکارم، نو یوه ورځ به مې هغه واپس دې صندوق او د هغه ځائ لیدو له راولی چرته چې دا پروت دے. ۲۶ خو کهٔ هغه زما نه رضا نهٔ وی نو چې د هغهٔ څهٔ خوښه وی نو هغه شان دې راسره وکړی." ۲۷ نو هغهٔ صدوق ته داسې وئیل، "ګوره، خپل زوئ اخیمعض او د ابیاتار زوئ یونتن د ځان سره کړه او په خېر سره واپس ښار ته لاړ شئ. ۲۸ زهٔ به په صحرا کښې د سیند د ګودر په غاړه انتظار کوم تر دې پورې چې ستاسو نه خبر راورسیږی." ۲۹ نو صدوق او ابیاتار د لوظ صندوق واپس یروشلم ته یوړو او هلته ایسار شول. ۳۰ داؤد په ژړا ژړا د زیتُونو غرهٔ ته وختلو، ځپلې د هغهٔ په پښو نهٔ وې او د خفګان نه یې خپل سر پټ کړے وو. چې په هغهٔ پسې څوک راروان وُو نو هغوئ هم سرونه پټ کړی وُو او ژړل یې. ۳۱ کله چې داؤد خبر شو چې اخی‌تُفل په بغاوت کښې د ابی‌سلوم سره ملګرے شوے دے نو هغهٔ داسې دُعا وکړه، "مالِکه خُدایه، زهٔ تا ته سوال کوم چې د اخی‌تُفل مشوره په کم عقلتوب بدله کړه." ۳۲ کله چې داؤد د غرهٔ سر ته ورسېدو، چرته چې د عبادت یو ځائ وو، نو خپل یو اعتباری ملګرے حوسی، ارکے ورسره مِلاو شو، هغهٔ خپلې جامې شلولې وې او په سر یې خاورې پرَتی وې. ۳۳ داؤد هغهٔ ته وفرمائیل، "کهٔ تهٔ ما سره ځې نو تهٔ به زمونږ دپاره لانجه جوړه کړې، ۳۴ خو تهٔ ما سره دا ښهٔ کولے شې چې ښار ته واپس شې او ابی‌سلوم ته ووائې چې تهٔ به اوس په وفادارئ سره د هغهٔ خِدمت کوې لکه څنګه چې دې د هغهٔ د پلار خِدمت کړے وو. او د اخی‌تُفل د مشورې ډېر مخالفت کوه. ۳۵ صدوق او ابیاتار اِمامان به هلته وی، چې تهٔ د بادشاه په محل کښې څهٔ هم اورې نو هغوئ ته وایه. ۳۶ د هغوئ زامن اخیمعض او یونتن د هغوئ سره دی، هغوئ د هغه ټولو معلوماتو سره ما له راولېږه چې تا راجمع کړی وی." ۳۷ نو د داؤد ملګرے حوسی د ابی‌سلوم د رارسېدو سره سم ښار ته راوګرځېدو.

حضرت داؤد او ضیبا

۱۶ ۱ کله چې داؤد د غرۀ د سر نه لږ مخکښې تلے وو، نو هغه ناڅاپه د مفیبوست د نوکر ضیبا سره مِلاو شو، د هغۀ
سره دوه خرونه وُو چې دوه سوو ډوډۍ، یو سل موټۍ کشمشو، سل موټۍ د اوړی مېوو او د مېو ډکه یوه مشکیزه پرې بار
وُو. ۲ داؤد بادشاه ترې نه تپوس وکړو، "تۀ په دې ټولو څیزونو باندې څۀ کوې؟" ضیبا ورته ووئیل، "بادشاه سلامت،
خرۀ ستا د خاندان د سورلۍ دپاره دی، روټۍ او مېوې د دې سړو د خوراک دپاره دی او مے د دوئ د څښلو دپاره دی چې
کله دوئ په صحرا کښې ستړی وی." ۳ بادشاه ترې نه تپوس وکړو، "ستا د نیک ساؤل نمسے مفیبوست چرته دے؟"
ضیبا ورته ووئیل، "هغه په یروشلم کښې ایسار دے، ځکه چې د هغۀ خیال دا دے چې بنی اِسرائیلیان به هغۀ له د هغۀ د نیکۀ
ساؤل بادشاهی بیا ورکړی." ۴ بادشاه ضیبا ته وفرمائیل، "د مفیبوست سره چې څۀ هم دی هغه ستا شول." ضیبا
جواب ورکړو، "زۀ ستا په وړاندې د عزت نه ټیټېږم، بادشاه سلامت، تۀ دې زما نه همېشه خوشحاله اوسې."

حضرت داؤد او سِمعی

۵ کله چې داؤد بادشاه بحوریم ته ورسېدو، نو د ساؤل یو خپلوان د جیرا زوئ سِمعی د مِلاوېدو دپاره ورله راووتلو، کله
چې هغه راروان وو نو کنځل یې کول. ۶ سِمعی داؤد او د هغۀ آفسران په کاڼو وویشتل، اګر چې د داؤد سره خپل سړی
او فوجیان هم څنګ په څنګ ولاړ وُو. ۷ سِمعی کنځلې کولې او وې ووئیل، "اوځه، اوځه. قاتِله، مجرمه. ۸ تا د ساؤل
نه بادشاهی واخستله او اوس مالِک خُدائ ستا نه بدله اخلی ځکه چې تا د ساؤل د خاندان ډېر کسان وژلی دی. مالِک
خُدائ ستا زوئ ابی‌سلوم له بادشاهی ورکړې ده، اے قاتِله، تۀ تباه یې." ۹ ابیشی ووئیل چې د هغۀ مور ضرویاه وه،
"بادشاه سلامت، تا دا مردار سپے ولې پرېښودو چې کنځلې درته وکړی؟ ما له اجازت راکړه چې زۀ ورشم او سر ترې نه
پرې کړم." ۱۰ بادشاه ابیشی او د هغۀ ورور یوآب ته وفرمائیل، "دا ستا کار نۀ دے. کۀ هغه ما ته کنځل کوی او هغۀ ته
مالِک خُدائ دا فرمائیلی وی، نو څوک دا حق لری چې تپوس ترې نه وکړی چې دا ولې کوې؟" ۱۱ نو داؤد ابیشی او خپلو
ټولو آفسرانو ته وفرمائیل، "زما خپل زوئ زما د وژلو کوشش کوی، تاسو په دې بنیامینی باندې ولې حېرانېږئ؟ مالِک
خُدائ ورته فرمائیلی دی چې ما ته کنځلې وکړی، نو هغه پرېږدئ چې هم داسې کوی. ۱۲ کېدے شی چې مالِک خُدائ زما
مشکل ووینی او نن ما سره د دې کنځلو په بدل کښې ښۀ وکړی." ۱۳ نو داؤد او د هغۀ سړی په لاره روان وُو. سِمعی هم
په نزدې غر باندې روان وو، هغۀ کنځلې کولې او په روانه کښې یې هغوئ په کاڼو ویشتل او خاورې یې پرې اچولې. ۱۴ کله
چې بادشاه او د هغۀ ټول سړی اُردن ته ورسېدل نو هغوئ سخت ستړی وُو او هلته هغوئ آرام وکړو.

ابی‌سلوم په یروشلم کښې

۱۵ ابی‌سلوم او د هغۀ سره ټول بنی اِسرائیلیان یروشلم ته ننوتل او اخی‌تُفل د هغوئ سره وو. ۱۶ کله چې د داؤد اعتباری
ملګرے حوسی د ابی‌سلوم سره مِلاو شو نو هغۀ چغه کړه، "بادشاه سلامت، زندهباد. بادشاه سلامت، زندهباد." ۱۷
ابی‌سلوم ترې نه تپوس وکړو، "ستا د خپل دوست داؤد سره وفاداری چرته لاړه؟ تۀ د هغۀ سره ولې لا نۀ یې؟" ۱۸ حوسی
ورته ووئیل، "ما داسې څنګه کړی وے؟ زۀ د هغه چا په طرف یم چې څوک د مالِک خُدائ، دې خلقو او ټولو بنی اِسرائیلو
خوښ کړے وی. زۀ به تا سره ایسار شم. ۱۹ د دې نه علاوه، زۀ چې د خپل نیک د زوئ خِدمت نۀ کوم نو د چا به کوم؟
څنګه چې ما ستا د پلار خِدمت کړے دے، نو زۀ به ستا خِدمت هم کوم." ۲۰ بیا ابی‌سلوم اخی‌تُفل ته وروګرځېدو او ورته

يې ووئيل، "تۀ مونږ له خپله مشوره راکړه چې مونږ څۀ وکړُو؟" ۲۱ اخی‌تُفل ورته ووئيل، "لاړ شه او د خپل پلار د وينځو
سره څمله کومې يې چې د ځان نه وروستو پرېښودلې دی چې د محل خيال ساتی. نو بيا به په بنی اِسرائيلو کښې هر چا ته
پته ولګی چې تا په څرګنده د خپل پلار بې‌عزتی کړې ده نو داسې ستا ملګری به نور هم تکړه شی." ۲۲ نو هغوئ د محل په
چت باندې د ابی‌سلوم دپاره يوه خېمه ولګوله او د ټولو خلقو په مخکښې ابی‌سلوم ورننوتلو او د خپل پلار د وينځو سره
څملاستو. ۲۳ په هغه ورځو کښې به چې اخی‌تُفل کومه مشوره ورکوله نو هغه به داسې منلے شوه لکه چې دا بلکل د
خُدائ پاک خبره وی، داؤد او ابی‌سلوم دواړو به منله.

د حوسی ابی‌سلوم بې‌لارې کول

۱۷ ۱ د هغې ډېر وخت نۀ وو شوے چې اخی‌تُفل ابی‌سلوم ته ووئيل، "ما پرېږده چې دولس زره سړی خوښ کړم او
نن شپه زۀ په داؤد پسې روان شم. ۲ کله چې هغه ستړے او بې‌حوصلې وی نو زۀ به په هغۀ حمله وکړم. هغه به وېرېږی
او د هغۀ ټول سړی به وتښتی. او زۀ به صِرف بادشاه ووژنم ۳ او بيا به د هغۀ ټول سړی تا له داسې واپس راولم، لکه چې
ناوې خپل خاوند له راځی. تاسو غواړئ چې دا يو کس ووژنئ نو باقی نورو خلقو ته به خبر شی." ۴ دا خبره ابی‌سلوم او
ټولو بنی اِسرائيلی مشرانو ته ښۀ معلومه شوه. ۵ ابی‌سلوم ووئيل، "اوس حوسی راوغواړه او چې هغه څۀ وائی نو هغۀ ته
به غوږ ونيسو." ۶ کله چې حوسی راورسېدو نو ابی‌سلوم ورته ووئيل، "دا هغه مشوره ده چې اخی‌تُفل مونږ له راکړې ده،
مونږ له پرې عمل کول په کار دی او کۀ نه؟ کۀ تۀ وائې چې نۀ نو بيا تۀ مونږ ته ووايه چې څۀ وکړُو." ۷ حوسی ورته
ووئيل، "دې ځل چې اخی‌تُفل کومه مشوره درکړې ده هغه ښۀ نۀ ده. ۸ تا ته پته ده چې ستا پلار او د هغۀ سړی تکړه
جنګ کوونکی دی او هغوئ داسې غصه دی لکه چې د يو مېلو نه بچی تښتولے شوی وی. ستا پلار يو تجربه‌کار فوجی دے
او د شپې د خپلو سړو سره نۀ ايساريږی. ۹ کېدے شی چې اوس هم هغه په يو غار کښې يا په بل ځائ کښې پټ وی.
چې څنګه داؤد ستا په سړو باندې حمله وکړی او چې هر څوک هم د دې نه خبر شی نو وائی به چې ستا ډېر فوجيان وژلی
شوی دی. ۱۰ بيا به د ټولو نه تکړه سړے هم يرېږی د چا چې د ازمری په شان زړۀ وی ځکه چې په بنی اِسرائيلو کښې هر
چا ته پته ده چې ستا پلار يو لوئ فوجی دے او د هغۀ سړی تکړه جنګ کوونکی دی. ۱۱ زما مشوره دا ده چې د مُلک د
يو سر نه تر بل سره پورې ټول بنی اِسرائيليان راغونډ کړه، لکه چې د سمندر په غاړه څومره شګې دی، د دې دپاره چې تۀ په
خپله په جنګ کښې د هغوئ نه مخکښې لاړ شې. ۱۲ داؤد چې هر چرته وی مونږ به يې پېدا کړُو او داسې به ورباندې
وروغورزېږو لکه چې په زمکه باندې پرخه پرېوځی. هغه او د هغۀ سړی به ژوندی پاتې نۀ شی. ۱۳ کۀ هغه ښار ته راوتښتی،
نو زمونږ خلق به رسۍ راوړی او ښار به لاندې مېدان ته راکاږی. يو وړوکے کاڼے به هم پاتې نۀ شی." ۱۴ ابی‌سلوم او ټولو
بنی اِسرائيلو ووئيل، "د حوسی مشوره د اخی‌تُفل د مشورې نه ښۀ ده." مالِک خُدائ دا فيصله کړې وه چې د اخی‌تُفل ښۀ
مشوره به نۀ شی منلے، نو داسې هغه به په ابی‌سلوم باندې تباهی راولی.

حضرت داؤد ته خبردارے مِلاوېدل او د هغۀ تښتېدل

۱۵ بيا حوسی صدوق او ابياتار اِمام ته ووئيل، "دا هغه څۀ دی چې اخی‌تُفل ابی‌سلوم او د بنی اِسرائيلو مشرانو ته وئيلی
دی او دا هغه څۀ دی چې ما يې مشوره ورکړې ده." ۱۶ حوسی دا هم ووئيل، "زر شئ، داؤد له پېغام ولېږئ چې د سيند
سره هغه ځائ کښې شپه تېره نۀ کړی چرته چې اوبۀ کمې دی او خلق په کښې اوړی راوړی او د اُردن سيند نه دې
سمدستی پورې وځی او صحرا ته دې لاړ شی، نو هغه او د هغۀ سړی به نۀ ګېرېږی او نۀ به مری." ۱۷ د ابياتار زوئ يونتن

او د صدوق زوئ اخیمعض د عین‌راجل د چینې سره اِنتظار کولو، چې د یروشلم په بهرنی غاړه باندې وه، ځکه چې هغوئ
دا جرأت نۀ شو کولے چې ښار ته د ننوتلو په وخت ولیدے شی. یوه نوکره ښځه به هر وخت تلله او چې څۀ کېدل نو
هغوئ ته به یې ووئیل او بیا به هغوئ تلل او داؤد بادشاه ته به یې وئیل. (۱۸) خو یوه ورځ یو هلک هغوئ ولیدل او هغۀ
ابی‌سلوم ته ووئیل، نو هغوئ تېز لاړل چې په بحوریم کښې د یو سړی په کور کښې پټ شی. د هغۀ د کور سره نزدې د هغۀ
کوهے وو او هغوئ هغه کوهی ته ورکوز شول. (۱۹) د هغه سړی ښځې تخته واخستله، د کوهی په خولۀ باندې یې کېښوده او
په دې باندې یې غله وشینده، نو چې هیڅ څوک دا شک ونۀ کړی چې هغوئ دلته ؤو. (۲۰) د ابی‌سلوم آفسران هغه کور ته
راغلل او د هغه ښځې نه یې تپوس وکړو، "اخیمعض او یونتن چرته دی؟" هغې ورته ووئیل، "هغوئ د سیند نه پورې وتی
دی." هغه سړو هغوئ ولټول خو پیدا یې نۀ کړل، نو هغوئ یروشلم ته راواپس شول. (۲۱) د هغوئ د تلو نه پس، اخیمعض او
یونتن د کوهی نه راووتل او لاړل او داؤد بادشاه له یې خبر ورسولو. هغوئ د هغۀ خِلاف د اخی‌تُفل د منصوبې نه خبر کړو
او ورته یې ووئیل، "زر شه، او د سیند نه پورې وځه." (۲۲) نو داؤد او د هغۀ ټول سړی د اُردن سیند نه په پورې وتلو شروع
وکړه او تر سحر د رڼا پورې ټول بلې غاړې ته پورې وتل. (۲۳) کله چې اخی‌تُفل ته پته ولګېده چې د هغۀ په مشوره عمل نۀ
دے شوے، نو هغۀ خپل خر کته کړو او خپل ښار ته واپس لاړو. کله چې هغۀ خپلې ټولې معاملې هوارې کړې نو هغۀ خپل
ځان پهانسی کړو او مړ شو. هغه د خپل خاندان په ادیره کښې ښخ شو. (۲۴) داؤد د محنایم ښار ته په هغه وخت رسېدلے
وو چې څۀ وخت ابی‌سلوم او بنی اِسرائیلیان د اُردن سیند نه پورې وتلی ؤو. (۲۵) ابی‌سلوم د یوآب په ځائ عماسا د لښکر
مشر جوړ کړے وو. عماسا د اِسمٰعیلی اِتر زوئ وو، د هغۀ مور ابی‌جیل وه، چې هغه د ناحس لور او د یوآب د مور
ضرویاه خور وه. (۲۶) ابی‌سلوم او د هغۀ سړو د جِلعاد په مُلک کښې خېمې لګولې وې. (۲۷) کله چې داؤد محنایم ته
ورسېدو، نو هغه د ناحس د زوئ سوبی سره مِلاو شو، چې هغه په ربه ښار کښې د عمون د قبیلې وو، د عمی‌ایل زوئ مکیر
سره چې د لودبار وو او د جِلعاد د قبیلې د برزلی سره هم مِلاو شو، برزلی د راجلیم وو. (۲۸)-(۲۹) هغوئ جامونه، د خاورو
لوښی، بسترې او داؤد او د هغۀ د سړو دپاره خوراک هم راوړو لکه غنم، اوربشې، اوړۀ، وریتې دانې، کورښې، دالونه،
شات، پنیر، ماستۀ او داسې څۀ ګډې هم. هغوئ ته پته وه چې داؤد او د هغۀ سړی به په صحرا کښې اوږدی، تږی او ستړی
وی.

د ابی‌سلوم شکست او وژلے کېدل

۱۸ (۱) داؤد بادشاه خپل ټول سړی راغونډ کړل او د زرو او سلو کسانو په ډلو کښې یې تقسیم کړل او په دوئ باندې یې
د مشری دپاره آفسران مقرر کړل. (۲) بیا یې هغوئ په درېو ډلو کښې ولېږل، چې د هرې یوې قبیلې خپل مشر وو، یوآب او
د یوآب ورور ابیشے او د جات اِتے وو. او بادشاه خپلو سړو ته وفرمائیل، "زۀ به په خپله تاسو سره ځم." (۳) خو هغوئ
ورته ووئیل، "تۀ به مونږ سره نۀ ځې، کۀ زمونږ باقی ټول کسان واپس شی او وتښتی نو په دشمن به څۀ فرق پرې نۀ وځی، یا
کۀ زمونږ نیم کسان هم ووژلے شی، خو تۀ زمونږ د لسو زرو نه ښۀ یې. ښۀ به دا وی چې تۀ په ښار کښې ایسار شې او مونږ
له مدد رالېږې." (۴) بادشاه ورته وفرمائیل، "څۀ چې تاسو ته ښۀ ښکاری نو زۀ به هم هغه شان کوم." نو چې کله د هغۀ
سړی د زرګونو او سلګونو په ډلو کښې روان ؤو نو هغه د ښار د دروازې په خوا کښې ایسار شو. (۵) هغۀ یوآب، ابیشی او
اِتی له دا حُکم ورکړو، "زما د خاطره ابی‌سلوم ته نقصان مۀ رسوئ." او چې داؤد دا حُکم خپلو آفسرانو له ورکولو نو ټولو
فوجیانو واورېدو. (۶) د داؤد لښکر مېدان ته لاړو او د اِفرائیم په ځنګل کښې یې د بنی اِسرائیلو سره جنګ وکړو. (۷) بنی
اِسرائیلو د داؤد د سړو نه شکست وخوړو، او دا دومره سخت شکست وو چې په هغه ورځ شل زره سړی ووژلے شول.

۸ جنګ په ټول مُلک کښې خور شو او چې په جنګ کښې څومره سړی مړهٔ وُو نو د هغې نه زیات په ځنګل کښې مړهٔ شول. ۹ ابی‌سلوم ناڅاپه د داؤد یو څو سړو سره مِلاو شو. ابی‌سلوم په یو قچر باندې سور وو او قچر د څېړې یوې لوئې ونې لاندې ننوتلو، نو د ابی‌سلوم سر په څانګو کښې ونښتو. قچر منډه کړه او ابی‌سلوم په هوا کښې ترې نه ځوړند پاتې شو. ۱۰ د داؤد یو سړی هغه ولیدو او یوآب یې خبر کړو، ”صاحِبه، ما ابی‌سلوم ولیدو چې د څېړۍ په ونه کښې ځوړند وو.“ ۱۱ یوآب ورته ووئیل، ”تا چې هغه ولیدو نو هغه دې هم هلته ولې نهٔ وژلو؟ نو ما به تا له په خپل لاس د سپینو زرو لس سیکې او یو فوجی کمربند درکړے وے.“ ۱۲ خو هغه سړی ورته ووئیل، ”کهٔ تا ما له زر د سپینو زرو سیکې هم راکړے وے، نو ما به د بادشاه د زوئ خِلاف لاس نهٔ وو اوچت کړے. مونږ ټولو اورېدلی دی چې بادشاه تا، ابیشی او اِتی له حُکم درکړے دے چې زما په خاطر ابی‌سلوم زلمی ته نقصان مهٔ رسوئ. ۱۳ خو کهٔ ما د بادشاه نافرمانی کړے وے او ابی‌سلوم مې وژلے وے، نو بادشاه به د دې نه خبر شوے وے، هغه د هر څهٔ نه خبرېږی او تا به زهٔ نهٔ وے بچ کړے.“ ۱۴ یوآب ووئیل، ”زهٔ تا سره نور وخت نهٔ ضائع کوم.“ هغهٔ درې نېزې واخستلې او د ابی‌سلوم په سینه کښې یې ننویستلې چې هغه لا ژوندے وو او د څېړۍ په ونه کښې ځوړند وو، ۱۵ بیا د یوآب لس فوجیان ابی‌سلوم ته رانزدې شول او هغه یې مړ کړو. ۱۶ نو یوآب حُکم وکړو چې د جنګ د ودرېدو دپاره دې شپېلۍ وغږولے شی او د هغهٔ فوجیان په بنی اِسرائیلو پسې تلو نه راواپس شول. ۱۷ هغوئ د ابی‌سلوم لاش واخستلو او په ځنګل کښې یې په یوه ډُویه کنده کښې وغورزولو او د کاڼو په یو ډېری باندې یې پټ کړو. ټول بنی اِسرائیلیان خپلو کورونو ته وتښتېدل. ۱۸ ابی‌سلوم په خپل ژوند کښې د خپل ځان دپاره په شاهی وادۍ کښې یو یادګار جوړ کړے وو، ځکه چې د هغهٔ زامن نهٔ وُو چې د هغهٔ نوم ژوندے پاتې شی. نو په دې باندې یې خپل نوم کېښودو او تر نن ورځې پورې دا د ابی‌سلوم په یادګار مشهور دے.

د حضرت داؤد د ابی‌سلوم د مرګ نه خبرېدل

۱۹ بیا د صدوق زوئ اخیمعض یوآب ته ووئیل، ”ما پرېږده چې د دې زېری سره بادشاه له ورمنډه کړم چې مالِک خُدائ هغه د خپلو دشمنانو نه بچ کړے دے.“ ۲۰ یوآب ووئیل، ”نه، نن به تهٔ پېغام نهٔ وړې بله ورځ به یې یوسې، ځکه چې د بادشاه زوئ مړ دے.“ ۲۱ بیا هغهٔ خپل د ایتهوپیا غلام ته ووئیل، ”لاړ شه تا چې څهٔ لیدلی وی هغه بادشاه ته ووایه.“ غلام ټیټ شو او منډه یې کړه. ۲۲ اخیمعض ورته بیا بیا وئیل، ”چې څهٔ کېږی نو هغه به کېږی خو ما پرېږده چې خبر یوسم.“ یوآب ترې نه تپوس وکړو، ”زما زویه، تهٔ داسې ولې کوې؟ تا ته به د دې هیڅ فائده مِلاو نهٔ شی.“ ۲۳ اخیمعض بیا ووئیل، ”چې څهٔ هم کېږی زهٔ تلل غواړم.“ یوآب ورته ووئیل، ”نو بیا لاړ شه.“ نو اخیمعض لاندې د اُردن په مېدان کښې په سړک باندې منډه کړه او زر د غلام نه مخکښې تېر شو. ۲۴ داؤد ښار ته د ننوتو او بهر ته راوتو دروازو په مینځ کښې ناست وو. محافظ د دېوال سر ته وختلو او د دروازې په خولهٔ کښې په چت باندې ودرېدو، هغهٔ بهر وکتل او وې ولیدل چې یو سړے یواځې منډې راوهی. ۲۵ هغهٔ لاندې آواز وکړو او بادشاه یې خبر کړو او بادشاه وفرمائیل، ”کهٔ هغه یواځې وی، نو هغهٔ به یو زېرے راروان کړے وی.“ هغه منډه وهونکے نور هم رانزدې کېدو. ۲۶ محافظ یو بل سړے ولیدو چې یواځې یې منډې وهلې او هغهٔ لاندې د دروازې محافظ ته آواز وکړو، ”ګوره، یو بل سړے هم منډې راوهی.“ بادشاه ورته وفرمائیل، ”هغهٔ هم زېرے راروان کړے دے.“ ۲۷ محافظ ووئیل، ”هغه وړومبے سړے داسې منډې وهی لکه چې اخیمعض وی.“ بادشاه ورته وفرمائیل، ”هغه ښهٔ سړے دے او هغه به یو ښهٔ زېرے راوړی.“ ۲۸ اخیمعض بادشاه ته آواز وکړو، د هغهٔ په مخکښې زمکې ته ټیټ شو او وې وئیل، ”د مالِک خُدائ ستا د خُدائ پاک ثناء صِفت دې وی، بادشاه سلامت. هغهٔ تا له په هغه سړو باندې فتح درکړې ده چا چې ستا خِلاف بغاوت کړے وو.“ ۲۹ بادشاه تپوس وکړو، ”ولې هغه زلمے ابی‌سلوم بچ دے؟“ اخیمعض ورته ووئیل، ”بادشاه سلامت، کله چې ستا آفسر یوآب زهٔ ولېږلم، نو ما د خلقو یوه لویه ګڼه ولیده، خو

ما ته پته ونۀ لګېده چې دا د څۀ ګڼه وه.“ ۳۰ بادشاه ورته وفرمائيل، ”هلته ودرېږه.“ نو هغه لاړو او هلته ودرېدو. ۳۱ بيا
هغه د ايتهوپيا غلام راورسېدو او بادشاه ته يې ووئيل، ”بادشاه سلامت، ستا دپاره ما سره يو زېرے دے، مالِک خُدائ تا له
نن په هغه ټولو باندې فتح درکړې ده چا چې ستا خِلاف بغاوت کړے دے.“ ۳۲ بادشاه تپوس وکړو، ”هغه زلمے ابىسلوم
بچ دے څۀ؟“ غلام ورته ووئيل، ”بادشاه سلامت، زۀ غواړم چې په هغۀ باندې څۀ شوى دى چې هغه ستا په ټولو دشمنانو او
په هغوئ باندې شوى وے چا چې د بادشاه خِلاف بغاوت کړے دے.“ ۳۳ بادشاه ډېر غمژن شو. د ښار په دروازه بره
کوټې ته وختلو او ژړل يې او په چغو چغو يې ژړل، ”اے زما بچيه، زما زويه، ابىسلومه، ابىسلومه، زما زويه. کاش چې
ستا په ځائ زۀ مړ وے، زما زويه. ابىسلومه، زما زويه.“

د يوآب پښېمانه کېدل

۱۹ ۱ يوآب خبر شو چې داؤد بادشاه ژاړى او د ابىسلوم په غم غمژن دے. ۲ نو په هغه ورځ د داؤد د ټولو فوجيانو
د فتحې خوشحالى په غم بدله شوه، ځکه چې هغوئ خبر شول چې بادشاه په خپل زوئ باندې غم کوى. ۳ هغوئ پټ پټ
ښار ته واپس لاړل، لکه څنګه چې هغه فوجيان شرمېږى چې کوم د جنګ نه تښتى. ۴ بادشاه خپل مخ پټ کړے وو او په
چغو چغو يې ژړل، ”اے زما زويه، زما زويه ابىسلومه. ابىسلومه، زما زويه.“ ۵ يوآب د بادشاه کور ته لاړو او ورته يې
ووئيل، ”تا نن خپل هغه سړى سپک کړى دى چا چې ستا، ستا د زامنو، لوڼو، ستا د ښځو او ستا د وينځو ژوند بچ کړے
وو. ۶ تۀ د هغه چا مخالفت کوې چې څوک درسره مينه کوى او چې څوک درنه نفرت کوى نو د هغوئ ملګرتيا کوې. تا
دا خبره صفا کړې ده چې تا سره د خپلو آفسرانو او سړو هيڅ قدر نشته. ما ته پته ده چې تۀ به نن ښۀ خوشحاله وې چې
ابىسلوم ژوندے وے او مونږ ټول مړۀ وے. ۷ اوس لاړ شه او د خپلو سړو حوصله افزائى وکړه خو کۀ تا داسې ونۀ
کړل نو زۀ د مالِک خُدائ په نوم قسم خورم چې تر سبا سحر پورې به د هغوئ يو کس هم تا سره نۀ وى. دا به دومره لوئ
مصيبت وى چې په ټول ژوند کښې به داسې مصيبت درباندې نۀ وى تېر شوے.“ ۸ نو بادشاه پاڅېدو، لاړو او د ښار د
دروازې سره نزدې کښېناستو. د هغۀ سړى خبر شول چې هغه هلته دے او ټول ترې نه ګېرچاپېره راټول شول.

د حضرت داؤد يروشلم ته واپس روانېدل

په دې دوران کښې ټول بنى اِسرائيليان خپلو کورونو ته تښتېدلى وُو. ۹ په ټول مُلک کښې هغوئ په خپلو کښې په لانجه
شول. هغوئ يو بل ته ووئيل، ”داؤد بادشاه مونږ د خپلو دشمنانو نه بچ کړُو. هغۀ مونږ د فلستيانو نه بچ کړُو، خو هغه اوس د
ابىسلوم نه وتښتېدو او مُلک يې پرېښودو. ۱۰ مونږ ابىسلوم خپل بادشاه مقرر کړو، خو هغه په جنګ کښې وژلے شوے
دے. نو څوک داؤد بادشاه واپس ولې نۀ راولى؟“ ۱۱ بنى اِسرائيلو چې څۀ وئيل نو هغه خبر داؤد بادشاه ته ورسېدو. نو
هغۀ صدوق او ابياتار اِمامان ولېږل چې د يهوداه د مشرانو نه تپوس وکړى، ”تاسو دې ولې هغه آخرى قبيله يئ چې د داؤد
بادشاه محل ته د واپس راوستلو خيال لرئ؟ ۱۲ تاسو زما خپلوان يئ او زما خپله وينه يئ، تاسو دې ولې هغه آخرى قبيله
يئ چې ما واپس بوځئ؟“ ۱۳ داؤد هغوئ ته دا هم وفرمائيل چې عماسا ته ووائى، ”تۀ زما رشتهدار يې. د نن نه زۀ تا د يوآب
په ځائ د لښکر مشر مقرروم. خو کۀ ما داسې ونۀ کړل نو خُدائ پاک دې ما هلاک کړى.“ ۱۴ د داؤد په خبرو باندې د
يهوداه ټول سړى د هغۀ ملګرى شول او هغوئ هغۀ له خبر ولېږلو چې د خپلو ټولو آفسرانو سره واپس راشى. ۱۵ نو بادشاه
راواپس شو او د اُردن سيند ته ورسېدو. نو د يهوداه خلق جِلجال ته راغلى وُو چې د بادشاه سره مِلاو شى او د اُردن سيند
نه يې پورې باسى. ۱۶ هم په هغه وخت د بحوريم د علاقې د جيرا زوئ سِمعى بنياميمنے د اُردن سيند له تېز لاړو چې د داؤد

بادشاه سره مِلاو شی. ۱۷ د هغهٔ سره د بنیامین د قبیلې زر سړی وُو. او د ساؤل د خاندان نوکر ضیبا هم د خپلو پینځلسو
زامنو او شلو نوکرانو سره راغلو او هغوئ د بادشاه نه مخکښې د اُردن سیند نه پورې وتل. ۱۸ هغوئ په ګودر د سیند نه
پورې وتل چې د شاهی خاندان په پورې وتلو کښې مدد وکړی او چې هغه څهٔ وکړی څهٔ چې بادشاه غوښتل.

د حضرت داؤد په سِمعی باندې ترس کول

کله چې بادشاه د سیند نه پورې وتو، نو د جیرا زوئ سِمعی د هغهٔ په مخکښې پړمخې پرېوتو ۱۹ او وې وئیل، "بادشاه
سلامت، زما هغه غلطی معاف کړه چې په کومه ورځ تهٔ د یروشلم نه تلې او ما کړې وه. او هغه د زړهٔ نه وباسه. ۲۰
صاحِبه، ما ته پته ده چې ما ګناه کړې ده، نو دا ځکه زهٔ د شمالی قبیلو نه وړومبے کس یم چې نن تا سره بادشاه سلامت
مِلاوېدو له راغلے یم." ۲۱ د ضرویاه زوئ ابیشی وئیل، "سِمعی دې ووژلے شی ځکه چې هغهٔ هغه چا ته کنځل کړی دی
څوک چې مالِک خُدائ خوښ کړے دے چې بادشاه شی." ۲۲ خو داؤد ابیشی او د هغهٔ ورور یوآب ته وفرمائیل، "ستاسو
نه چا مشوره غوښتې ده؟ تاسو نن زما دشمنان شوی یئ؟ زهٔ اوس هغه څوک یم چې د بنی اِسرائیلو بادشاه یم او نن به یو
بنی اِسرائیلے هم نهٔ شی وژلے." ۲۳ او هغهٔ سِمعی ته وفرمائیل، "زهٔ تا سره وعده کوم چې تهٔ به نهٔ شې وژلے."

د حضرت داؤد په مفیبوست باندې ترس کول

۲۴ بیا د ساؤل نمسے مفیبوست راغلو چې د بادشاه سره مِلاو شی. د هغه وخت نه واخله چې بادشاه د یروشلم نه تلے
وو تر هغې پورې چې هغه کامیاب راواپس شو مفیبوست نهٔ خپلې پښې وینځلې وې، نهٔ یې خپله ږیره سمه کړې وه او نهٔ یې
خپلې جامې وینځلې وې. ۲۵ کله چې مفیبوست د یروشلم نه راورسېدو چې د بادشاه سره مِلاو شی، نو بادشاه هغهٔ ته
وفرمائیل، "مفیبوسته، تهٔ ما سره ولې نهٔ وې تلے؟" ۲۶ هغهٔ ورته ووئیل، "بادشاه سلامت، لکه څنګه چې تا ته پته ده چې
زهٔ ګوډ یم. ما خپل نوکر ته ووئیل چې زما خر کته کړی نو چې زهٔ تا سره لاړ شم، خو هغهٔ ما سره دوکه وکړه. ۲۷ بادشاه
سلامت، هغهٔ زما په حقله تا ته دروغ وئیلی دی، خو تهٔ د خُدائ پاک د فرښتې په شان یې او چې تا ته څهٔ ټیک ښکاری نو
هغه وکړه. ۲۸ بادشاه سلامت، زما د پلار مکمل خاندان د دې حقداره ده چې ووژلے شی، خو تا زهٔ د دې حقدار کړم چې
ستا د دسترخوان روټۍ وخورم. بادشاه سلامت، زهٔ هیڅ حق نهٔ لرم چې تا ته د رحم فریاد وکړم." ۲۹ بادشاه ورته
وفرمائیل، "تهٔ به نور هیڅ نهٔ وائې. ما دا فېصله کړې ده چې تهٔ او ضیبا به د ساؤل جائیداد په خپلو کښې تقسیم کړئ." ۳۰
مفیبوست ورته ووئیل، "پرېږده چې دا ټول د ضیبا شی. بادشاه سلامت، زما دپاره دا کافی ده چې تهٔ په خېر سره کور ته
راغلے یې."

د حضرت داؤد په برزلی باندې ترس کول

۳۱ د جِلعاد برزلی هم د راجلیم نه راغلے وو چې د بادشاه د اُردن سیند نه پورې وتو کښې ملګرتیا وکړی. ۳۲ برزلی ډېر
بوډا سړے وو چې د اتیاو کالو وو. هغه ډېر مالداره وو او کله چې بادشاه په محنایم کښې اوسېدو نو برزلی به خوراک
ورلېږلو. ۳۳ بادشاه هغهٔ ته وفرمائیل، "ما سره یروشلم ته لاړ شه، چې کله تهٔ ما سره یې نو زهٔ به ستا خیال ساتم." ۳۴
خو برزلی ورته ووئیل، "بادشاه سلامت، زهٔ به نور څومره ژوندے یم، چې زهٔ تا سره یروشلم ته لاړ شم؟ ۳۵ زهٔ د اتیاو کالو
یم، او یو څیز هم ما له مزه نهٔ راکوی. زهٔ چې خوراک څښاک کوم نو د هغې په خوند نهٔ پوهېږم او زهٔ د سندرغاړو آوازونه
نهٔ اورم. بادشاه سلامت، زهٔ به تاسو باندې صِرف بوج یم. ۳۶ زهٔ د داسې یو لوئ اِنعام حقدار نهٔ یم، خو زهٔ به د اُردن نه

اخوا لږ غونډې تا سره لاړ شم. ٣٧ بيا به زۀ واپس کور ته راشم چې په خپل ښار کښې د خپل مور پلار د اديرې سره نزدې
مړ شم. زما زوئ کِمهام دا دے حاضر دے، دے به ستا خِدمت کوى، هغه ځان سره بوځه، بادشاه سلامت. د هغۀ دپاره
هغه څۀ کوه چې تا ته ښۀ ښکارى.“ ٣٨ بادشاه ورته وفرمائيل، ”زۀ به هغه ځان سره بوځم او چې تۀ څۀ غواړې نو زۀ به
يې د هغۀ دپاره وکړم. او ستا دپاره به هغه څۀ وکړم چې تۀ څۀ غواړې.“ ٣٩ بيا داؤد او د هغۀ ټول سړى د اُردن سيند نه
پورې وتل. هغۀ برزلى ښُکل کړو او د هغۀ دپاره يې خپل برکت وغوښتلو او برزلى واپس کور ته لاړو.

د يهوداه او د اِسرائيل د بادشاه په حقله بحث کول

٤٠ کله چې بادشاه پورې وتلو او د يهوداه ټول فوجيان او د اِسرائيل نيم فوجيان ورسره ملګرى وُو، نو هغه جِلجال ته لاړو
او کِمهام هم ورسره وو. ٤١ بيا ټول اِسرائيليان بادشاه له لاړل او هغۀ ته يې ووئيل، ”بادشاه سلامت، زمونږ وروڼه يعنې د
يهوداه سړى دا خيال ولې کوى چې هغوئ دا حق لرلو چې تا بوځى او چې ستا، ستا د خاندان او ستا د سړو د اُردن نه
پورې وتو کښې ملګرتيا وکړى؟“ ٤٢ د يهوداه سړو ورته ووئيل، ”دا مونږ ځکه وکړل چې بادشاه زمونږ خپلوان دے. نو په
دې باندې تاسو ولې غصه يئ؟ مونږ د هغۀ په پېسو نۀ خوراک کړے دے او نۀ هغۀ مونږ له څۀ راکړى دى.“ ٤٣ د اِسرائيل
خلقو ورته ووئيل، ”تاسو چې څومره دعوىٰ کوئ نو مونږ د هغې يو په لس دعوىٰ کوُو چې داؤد زمونږ نه دے، اګر کۀ هغه
ستاسو د نسل نه هم وى. تاسو مونږ ته ولې سپک ګورئ؟ تاسو دا مۀ هېروئ چې مونږ هغه وړومبى خلق وُو چې د بادشاه
واپس راوستلو خبره مو کړې وه.“ خو د يهوداه سړى د اِسرائيل د سړو نه په خپلو دعوو کولو کښې ډېر سخت وُو.

د شيبا بغاوت

٢٠ ١ په جِلجال کښې داسې وشول چې د بنيامين د قبيلې يو بدمعاش سړے وو. هغه د بِکرى زوئ وو او نوم يې شيبا
وو. هغۀ بيګل وغږولو او چغه يې کړه، ”نۀ به د داؤد نه په ميراث کښې مونږ ته څۀ مِلاو شى او نۀ مونږ ته د هغۀ نه د
مِلاوېدو څۀ اُميد شته. اے بنى اِسرائيلو راځئ چې خپلو کورونو ته ځُو.“ ٢ نو داسې اِسرائيليانو د داؤد خِلاف بغاوت
وکړو او د شيبا سره روان شول، خو د يهوداه سړى وفادار وُو او د اُردن نه تر يروشلم پورې په داؤد پسې لاړل. ٣ کله
چې داؤد په يروشلم کښې خپل محل ته ورسېدو، هغۀ هغه لس وينځې بوتلې چې کومې يې د محل د خيال ساتلو دپاره پرېښې
وې او په حِفاظت کښې يې ساتلې وې. هغوئ له يې د ضرورت څيزونه ورکول، خو د هغوئ سره يې څملاستل نۀ کول. په
هغوئ باندې ټول عُمر دا پابندى وه چې د کونډو په شان ژوند تېروى. ٤ بادشاه عماسا ته وفرمائيل، ”د يهوداه سړى
راغونډ کړه او سبا نه بل سبا د هغوئ سره حاضر شه.“ ٥ عماسا د هغوئ د راغونډولو دپاره لاړو، خو چې بادشاه کوم
وخت مقرر کړے وو نو هغه هغې له واپس رانۀ غلو. ٦ نو بادشاه ابيشى ته وفرمائيل، ”شيبا به مونږ له د ابى‌سلوم نه
زيات مصيبت جوړوى. زما سړى بوځه او په هغۀ پسې لاړ شه، ګنې کېدے شى چې هغه د پَخو دېوالونو والا ښارونه ونيسى
او زمونږ نه وتښتى.“ ٧ نو د يوآب سړى او محافظان د ابيشى سره د يروشلم نه روان شول چې په شيبا پسې لاړ شى. ٨
چې کله هغوئ په جبعون کښې لوئ ګټ ته ورسېدل نو عماسا ورسره مِلاو شو. يوآب د جنګ دپاره زغره اغوستې وه، تُوره
يې په کاش کښې ابنې وه چې په کمربند پورې يې تړلې وه. چې وړاندې راغلو، نو تُوره وغورزېدله. ٩ يوآب عماسا ته
ووئيل، ”زما ملګريه څنګه يې؟“ او د چل دپاره يې خپل ښے لاس د هغۀ ږيرې له وروړلو چې ښُکل يې کړى. ١٠ چې کومه
تُوره د يوآب په بل لاس کښې وه نو هغې ته د عماسا خيال نۀ وو او يوآب هغه ورباندې په خېټه ووهلو او کولمې ترې نه بهر
په زمکه وغورزېدې، هغه په ټکى مړ شو او يوآب ته د هغۀ د بيا وهلو ضرورت پېښ نۀ شو. بيا يوآب او د هغۀ ورور ابيشے

په شيبا پسې روان شول. ۱۱ د يوآب يو سړے د عماسا د لاش سره ودرېدو او آواز يې وکړو، ”څوک چې د يوآب او داؤد
ملګرتيا کوى نو هغوئ دې په يوآب پسې روان شى.“ ۱۲ د عماسا لاش په وينو کښې لت پت وو او د سړک په مينځ کښې
پروت وو. د يوآب سړى دا وليدل چې هر يو کس ورته د تماشې دپاره ودرېږى، نو هغهٔ لاش د سړک نه پټى ته راښکلو او
څادر يې ورباندې واچولو. ۱۳ کله چې هغه لاش د سړک نه لرې کړے شو، نو هر يو کس د يوآب سره په شيبا پسې روان
شو. ۱۴ شيبا د بنى اِسرائيلو د ټولو قبيلو د علاقې نه تېر شو او د ابيل‌بيت‌معکه ښار ته راغلو او د بِکرى د قبيلې کسان
راغونډ شول او په هغهٔ پسې ښار ته ننوتل. ۱۵ د يوآب سړى خبر شول چې شيبا هلته دے، نو هغوئ لاړل او ښار يې
محاصره کړو. هغوئ بهرنى دېوالونو ته د خاورو ډېرى جوړ کړل او دېوال کنستل يې هم شروع کړل چې دا راوغورزېږى.
۱۶ هلته په ښار کښې يوه هوښياره ښځه وه چې هغې د دېوال نه چغه کړه، ”اے خلقو واورئ. يوآب ته ووايئ چې دلته
راشى، زهٔ د هغهٔ سره خبرې کول غواړم.“ ۱۷ نو يوآب لاړو او هغې ترې نه تپوس وکړو، ”تهٔ يوآب يې څهٔ؟“ هغهٔ ورته
ووئيل، ”آو، زهٔ يوآب يم.“ هغې ورته ووئيل، ”صاحِبه، زما خبره واوره.“ هغهٔ ورته ووئيل، ”زهٔ اورم وايه.“ ۱۸ هغې ورته
ووئيل چې، ”په خوا به خلقو وئيل، لاړ شه او د ابيل په ښار کښې به درته د مسئلې حل مِلاو شى، نو چې هغوئ به لاړل نو
مسئله به حل شوه. ۱۹ زمونږ يو عظيم ښار دے، چې په بنى اِسرائيل کښې ډېر د وفا او امن نه ډک دے. دا تهٔ ولې تباه
کوې؟ تهٔ هغه څهٔ ورانول غواړې څهٔ چې د مالِک خُدائ دى؟“ ۲۰ يوآب ورته ووئيل، ”هيچرې نه. زهٔ به ستاسو ښار هيڅکله
تباه او وران نهٔ کړم. ۲۱ زمونږ منصوبه دا نهٔ ده. د يو سړى نوم شيبا دے چې هغه د بِکرى زوئ دے، هغه د غرونو د
مُلک د اِفرائيم دے، هغهٔ د داؤد بادشاه خِلاف بغاوت شروع کړے دے. بس دا يو سړے ما له په لاس کښې راکړه، نو زهٔ به
د ښار نه ووځم.“ هغې ورته ووئيل، ”مونږ به د هغهٔ سر تا ته د دېوال نه دروغورزوُو.“ ۲۲ بيا هغه د خپلې منصوبې سره د
ښار خلقو له لاړه، هغوئ د شيبا سر پرې کړو او يوآب ته يې د دېوال نه وروغورزولو. هغهٔ د دې دپاره بيګل وغږولو چې د
هغهٔ سړى د ښار نه لاړ شى، نو هغوئ واپس کورونو ته لاړل. او يوآب واپس بادشاه له يروشلم ته راغلو.

د حضرت داؤد آفسران

۲۳ يوآب د اِسرائيلو د لښکر مشر وو، د يهويدع زوئ بناياه د داؤد د محافظانو مشر وو، ۲۴ ادورام د هغه مزدورانو مشر
وو چې په زور کار ترې نه اخستے شو، د اخيلود زوئ يهوسفط منشى وو، ۲۵ سِوا د دربار منشى وو، صدوق او ابياتار
اِمامان وُو، ۲۶ او د يائير د ښار عيرا هم د داؤد يو اِمام وو.

د ساؤل د اولاد قتل کېدل

۲۱ ۱ د داؤد په بادشاهۍ کښې درې کاله ډېر سخت قحط وو. نو داؤد د مالِک خُدائ سره د دې په حقله خبره وکړه او
مالِک خُدائ وفرمائيل، ”ساؤل او د هغهٔ خاندان خُون کړے دے، ځکه چې هغهٔ د جبعون قبيلې خلق ووژل.“ ۲ (د
جبعون خلق اِسرائيليان نهٔ وُو، هغوئ د اموريانو ژوندى پاتې شوې يوه وړه ډله وه او اِسرائيلو دا لوظ کړے وو چې هغوئ
به ژوندى پرېږدى خو ساؤل د يهوداه او د اِسرائيل د قوم پرستۍ په وجه غوښتل چې اموريان تباه کړى.) ۳ نو داؤد د
جبعون خلق راوغوښتل او هغوئ ته يې ووئيل، ”زهٔ ستاسو دپاره څهٔ وکړم؟ تاسو سره چې کومه غلطى شوې وه نو زهٔ د
هغې تاوان درکول غواړم، نو چې تاسو د مالِک خُدائ د خلقو دپاره برکت وغواړئ.“ ۴ هغوئ جواب ورکړو، ”د ساؤل
او د هغهٔ د خاندان سره زمونږ لانجه په سپينو او سرو زرو باندې نهٔ حل کېږى او نهٔ مونږ ته دا حق چې يو اِسرائيلے
ووژنو.“ داؤد ترې نه تپوس وکړو، ”نو بيا ستاسو څهٔ خيال دے چې ستاسو دپاره څهٔ وکړم؟“ ۵ هغوئ ورته ووئيل،

”ساؤل زمونږ داسې تباه کول غوښتل چې د اِسرائيل په مُلک کښې زمونږ يو کس هم ژوندے پاتې نۀ شی. ۶ نو د هغۀ د
اولاد نه اووۀ نران مونږ ته حواله کړه او مونږ به يې په جبعه کښې د مالِک خُدائ په وړاندې ووژنو او ځوړند به يې کړُو، چې
هغه د مالِک خُدائ د خوښ کړے شوی بادشاه، ساؤل ښار دے.“ نو بادشاه ورته وفرمائيل، ”زۀ به هغوئ تاسو ته حواله
کړم.“ ۷ خو د مالِک خُدائ په نوم د هغه قسم په وجه چې هغۀ او يونتن د يو بل سره کړے وو، داؤد مفيبوست ژوندے
پرېښودو، مفيبوست د ساؤل نمسے او د يونتن زوئ وو. ۸ خو هغۀ ارمونی او مفيبوست بوتلل، د ساؤل دا دوه زامن
چې د آيه د لور رِصفخ نه پېدا شوی وُو، هغۀ د ساؤل د لور ميرب پينځۀ زامن هم بوتلل، چې د برزلی د زوئ ادرعی نه يې
پېدا شوی وُو، چې هغه د محوله وو. ۹ داؤد هغوئ د جبعون خلقو ته حواله کړل، چې د مالِک خُدائ په مخکښې يې په
غرۀ باندې قتل کړل، نو ټول اووۀ واړه په يو ځائ مړۀ شول. سپرلے په ختمېدو وو او د اوربشو لَو شروع وو، چې هغوئ
ووژلے شول. ۱۰ بيا د ساؤل بله ښځه د آيه لور رِصفخ د ټاټ کپړه واخستله چې د ځان دپاره په هغه ګټ باندې خپر جوړ
کړی چرته چې مړی پراتۀ وُو او د لَو د شروع کېدو نه واخله د خزان بارانونو د شروع کېدو پورې هغه هلته ايساره شوه. د
ورځې به هغې د مړو نه مارغان شړل او د شپې به يې دا د ځنګلی ځناورو نه بچ کول. ۱۱ چې داؤد خبر شو چې رِصفخ څۀ
کړی وُو، ۱۲ نو هغه لاړو او په جِلعاد کښې يې د يبيس د خلقو نه د ساؤل او د هغۀ د زوئ يونتن هډُوکی واخستل. (هغوئ
دا په بيت‌شان کښې د بازار نه پټ کړی وُو، چرته چې فلستيانو لاشونه راځوړند کړی وُو. دا په هغه وخت وُو چې په کومه
ورځ هغوئ د جِلبوعه په غرۀ باندې ساؤل وژلے وو.) ۱۳ داؤد د ساؤل او يونتن او د هغه اوو سړو هډُوکی هم يوړل چې
کوم ځوړند کړے شوی وُو. ۱۴ بيا هغوئ د بنيامين په علاقه ضِلع کښې د ساؤل پلار قيس په قبر کښې د ساؤل او د يونتن
هډُوکی ښخ کړل، هم هغه شان چې څنګه بادشاه حُکم کړے وو. او د هغې نه پس خُدائ پاک د هغوئ د مُلک دپاره سوال
قبول کړو.

د فلستيانو خِلاف جنګونه

۱۵ د فلستيانو او د اِسرائيل په مينځ کښې يو بل جنګ وشو او داؤد او د هغۀ سړی لاړل او فلستيانو سره يې جنګ وکړو.
په يو جنګ کښې داؤد ستړے شو. ۱۶ د دېوانو د نسل اشبی‌بنوب د زېړو يوه نېزه روانه کړې وه چې تقريباً درې نيم کلو
وزن يې وو او يوه نوې تُوره هم ورسره وه، د هغۀ اراده دا وه چې داؤد ووژنی. ۱۷ خو د ضرویاه زوئ ابيشے د داؤد د
مدد دپاره راغلو او په دېو باندې يې حمله وکړه او وې وژلو. بيا د داؤد سړو د داؤد نه لوظ واخستلو چې هغه به بيا هيڅکله
د هغوئ سره جنګ له نۀ ځی. هغوئ ووئيل، ”تۀ د بنی اِسرائيلو دپاره لکه د رڼا اُميد يې او مونږ دا رڼا ختمېدل نۀ غواړُو.“
۱۸ د دې نه پس په جوب کښې د فلستيانو سره يو بل جنګ وشو، چې په هغې کښې د حوسی قبيلې سِبکی يو دېو ووژلو
چې د هغه دېو نوم سف وو. ۱۹ د فلستيانو سره يو بل جنګ په جوب کښې وشو او د بيت‌لحم د يائير زوئ اِلحنان د جات
جوليت ووژلو چې د هغۀ نېزه د کوټې د ستنې په شان غټه وه. ۲۰ بيا په جات کښې يو بل جنګ وشو چې په کښې يو دېو
وو چې د هغۀ د هر لاس او د هرې پښې شپږ شپږ ګوتې وې. ۲۱ هغۀ په اِسرائيليانو پورې خندا وکړه او د داؤد ورور د
سِمعه زوئ، يونتن هغه ووژلو. ۲۲ دا څلور د جات د دېوانو اولاد وو او داؤد او د هغۀ سړو دوئ وژلی وُو.

د حضرت داؤد د فتحې ثناء صِفت

۲۲ ۱ کله چې مالِک خُدائ داؤد د ساؤل او خپلو نورو دشمنانو نه بچ کړو، نو داؤد د مالِک خُدائ په ثناء صِفت کښې
دا وفرمائيل، ۲ ”مالِک خُدائ زما ساتونکے دے، هغه زما د مضبوطې قلعې په شان دے، او هغه زما خلاصونکے دے.

(٣) زما خُدائ پاک زما د حِفاظت ځائ دے. او د هغهٔ سره په حِفاظت کښې يم. هغه ما د ډال په شان بچ کوی، هغه زما
دِفاع کوی او بچ مې ساتی. هغه زما خلاصونکے دے، هغه زما ساتنه کوی او د زور ظلم نه مې بچ کوی. (٤) زهٔ مالِک
خُدائ ته سوال کوم، او هغه مې د دشمنانو نه بچ کوی. د مالِک خُدائ ثناء صِفت دې وی. (٥) د مرګ ټولې چپې زما
ګېرچاپېره وې، د تباهۍ سېلاب زهٔ راګېر کړم. (٦) د مرګ خطره زما نه تاو وه، او قبر زما دپاره خپل دام خور کړے وو.
(٧) په تکليف کښې ما مالِک خُدائ ته چغه کړه، ما خُدائ پاک ته د مدد دپاره سوال وکړو. د هغهٔ د کور نه هغهٔ زما آواز
واورېدو. د مدد دپاره هغهٔ زما فرياد واورېدو. (٨) بيا زمکه ولړزېده او وخوځېده، د آسمان بنيادونه وخوځېدل او ودرزېدل
ځکه چې خُدائ پاک غصه وو. (٩) د هغهٔ د سپېږمو نه لوګے راووتلو، او يوه تباه کوونکې لمبه او بل سکارهٔ د هغهٔ د خولې
نه راووتل. (١٠) هغهٔ آسمان وشلولو او لاندې راغلو، د هغهٔ د پښو لاندې يوه توره تيارهٔ وه. (١١) هغه د وزرو والا په خپل
مخلوق باندې تېز والوتلو، هغهٔ د هوا په وزرو باندې سفر وکړو. (١٢) هغهٔ خپل ځان په تيارهٔ کښې پټ کړو، د اوبو نه ډکه
تکه توره ورېځ د هغهٔ نه ګېرچاپېره تاو شوه، (١٣) د هغهٔ په وړاندې د برېښنا نه بلو سکارو لمبه وکړه. (١٤) بيا مالِک خُدائ د
تندر په شان شو، او د خُدائ تعالىٰ آواز واورېدے شو. (١٥) هغهٔ خپل غشی وويشتل او دشمنان يې خوارهٔ وارهٔ کړل، د
برېښنا د پړق سره يې هغوئ وزغلول. (١٦) د سمندر بېخ راڅرګند شو. او د زمکې بنيادونه راښکاره شول کله چې مالِک
خُدائ خپل دشمنان ورټل او په غصه کښې په هغوئ باندې وغورېدو. (١٧) نو مالِک خُدائ د بره نه راورسېدو او زهٔ يې
ونيولم، هغهٔ د ډېرو اوبو نه بهر راوويستلم. (١٨) هغهٔ زهٔ د خپلو زورَورو دشمنانو نه بچ کړم او د هغه ټولو نه چې زما نه يې
نفرت کولو، هغوئ زما دپاره ډېر زيات طاقتور وُو. (١٩) کله چې زهٔ په تکليف کښې وم نو هغوئ په ما حمله وکړه، خو
مالِک خُدائ زهٔ بچ کړم. (٢٠) هغهٔ زهٔ د خطرې نه راوويستلم هغهٔ زهٔ ځکه بچ کړم چې زما نه رضا وو. (٢١) مالِک خُدائ ما
له اجر راکوی ځکه چې زهٔ هغه څهٔ کوم چې څهٔ حق وی، هغه ما له برکت راکوی ځکه چې زهٔ بېګناه يم. (٢٢) ما د مالِک
خُدائ قانون منلے دے، زهٔ د خُدائ پاک نه نهٔ يم اوړېدلے. (٢٣) ما د هغهٔ ټول قوانين منلی دی، ما د هغهٔ د حُکمونو
نافرمانی نهٔ ده کړې. (٢٤) هغهٔ ته پته ده چې زهٔ صفا يم، ځکه چې ما ځان د ګناه نه ساتلے دے. (٢٥) او هغه ما له ځکه
اجر راکوی چې هغه څهٔ کوم چې صحيح وی. ځکه چې هغهٔ ته پته ده چې زهٔ بېګناه يم. (٢٦) مالِکه خُدايه، تهٔ د هغه خلقو
سره وفادار يې چې څوک ستا وفادار وی، او چې څوک ښهٔ وی نو تهٔ د هغوئ سره ښهٔ يې. (٢٧) چې څوک صفا خلق وی
نو تهٔ د هغوئ سره صفا يې، خو تهٔ د بدعملو سره سخت يې. (٢٨) تهٔ هغه څوک بچ کوې چې څوک عاجز وی. خو تهٔ هغه
څوک عاجزان کوې چې څوک مغرور وی. (٢٩) مالِکه خُدايه، تهٔ زما رڼا يې، تهٔ زما تيارې لرې کوې. (٣٠) تهٔ ما له طاقت
راکوې چې په دشمن حمله وکړم او طاقت راکوې چې د هغوئ په دېوالونو باندې ورواوړم. (٣١) دا خُدائ پاک دے، چې د
هغهٔ کارونه څومره مکمل دی، د هغهٔ کلام څومره اعتباری دے. هغه د ډال په شان دے د هغه هر چا دپاره دے چې څوک
يې پناه لټوی. (٣٢) مالِک خُدائ يواځې خُدائ پاک دے خُدائ پاک يواځې زمونږ د پناه ځائ دے. (٣٣) دا خُدائ پاک زما
مضبوط د پناه ځائ دے، هغه زما لاره سموی. (٣٤) هغه ما د هوسۍ په شان تېزوی. هغه ما په غرونو کښې په حِفاظت
کښې ساتی. (٣٥) هغه ما له د جنګ تربيت راکوی، نو چې داسې زهٔ د ټولو نه مضبوط غشے اوچلوم. (٣٦) مالِکه خُدايه، ما
بچ کړه او زما حِفاظت وکړه، ستا د مدد په وجه زهٔ تکړه شوے يم. (٣٧) تا زما دپاره لار پراخه کړې ده، نو ځکه زما پښې
کله هم نهٔ دی ښوئېدلې. (٣٨) زهٔ په خپل دشمن پسې ځم او شکست ورکوم، تر هغې پورې نهٔ ودرېږم چې تباه کړې مې نهٔ
وی. (٣٩) زهٔ هغوئ وغورزوم او هغوئ پاڅېدے نهٔ شی، هغوئ زما د پښو لاندې پرېوتی وی. (٤٠) تهٔ ما له د جنګ دپاره
طاقت راکوې او په خپلو دشمنانو باندې فتح راکوې. (٤١) تهٔ زما نه زما دشمن زغلوې، او چې څوک زما نه نفرت کوی نو
هغه تباه کوم. (٤٢) هغوئ د مدد دپاره وکتل، خو هيچا هم هغوئ بچ نهٔ کړل، هغوئ مالِک خُدائ ته فرياد وکړو، خو هغهٔ
جواب ورنهٔ کړو. (٤٣) ما هغوئ مېده کړل او هغوئ د خاورې په شان شول، د کوڅې د خاورې په شان ما په هغوئ پښه

راښکله. (۴۴) تا زۀ د خپلو سرکشو خلقو نه بچ کړم او زما بادشاهی دې په قومونو باندې په خپل ځائ وساتله، کوم خلق چې ما نۀ پېژندل هغوئ زما د بادشاهۍ لاندې راغلی دی. (۴۵) مسافر زما په وړاندې ټيټيږی، کله چې هغوئ زما نه خبر شی، هغوئ زما تابعداری کوی. (۴۶) هغوئ خپله حوصله بائيلی او د خپلو محفوظو ځايونو نه په ريږديدو راځی. (۴۷) مالِک خُدائ ژوندے دے. زما د حِفاظت کوونکی ثناء صِفت دې وی. د هغه تکړه خُدائ پاک د لوئ اِعلان وکړئ چې هغۀ زۀ بچ کړم. (۴۸) هغه ما له په خپلو دشمنانو باندې فتح راکوی، هغه قومونه زما لاندې راولی (۴۹) او هغه ما د خپل دشمن نه بچ کوی. اے مالِکه خُدايه، ما له په خپلو دشمنانو باندې فتح راکړه او ما د ظالمانو سړو نه بچ کړه. (۵۰) نو چې په قومونو کښې زۀ ستا ثناء صِفت وايم، او زۀ به ستا د نوم ثناء صِفت بيانوم. (۵۱) خُدائ پاک خپل بادشاه له فتحې ورکوی، هغۀ چې څوک خوښ کړې دے نو هغۀ ورته خپله مستقله مينه ښودلې ده، داؤد او د هغۀ اولاد ته يې هميشه ښائی.“

د حضرت داؤد آخری خبرې

۲۳ (۱) د يَسی زوئ داؤد هغه سړے وو چې خُدائ پاک ورله شان او شوکت ورکړے وو، چې د يعقوب خُدائ پاک هغه د دې دپاره خوښ کړو چې بادشاه شی او هغه د بنی اِسرائيلو دپاره مشهور ثناء خوان هم وو. د داؤد آخری خبرې دا وې: (۲) ”د مالِک خُدائ روح زما په ذريعه خبرې کوی، د هغۀ پيغام زما په ژبه دے. (۳) د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک فرمائيلی دی، د بنی اِسرائيلو حِفاظت کوونکی ما ته فرمائيلی دی، ”هغه بادشاه چې په اِنصاف سره بادشاهی کوی، کوم چې د خُدائ پاک په يره کښې بادشاهی کوی، (۴) هغه داسې دے لکه چې بېوريځو سحر کښې نمر پرقيږی، هغه نمر چې د باران نه پس واښۀ ځلوی.“ (۵) نو داسې به خُدائ پاک زما اولاد له برکت ورکړی، ځکه چې هغۀ زما سره د تل دپاره لوظ کړے دے، يو داسې لوظ چې هغه به نۀ ماتيږی، يوه وعده چې نۀ به بدليږی. زما بلکل هم دغه خواهش دے، دا به زما خلاصون وی، او بېشکه خُدائ پاک به داسې وکړی. (۶) خو بد کاره خلق د غورزولے شوو ازغو په شان وی، چې هيڅ څوک يې هم په خالی لاسونو سره نۀ شی راخستلے. (۷) تۀ به د دې دپاره د اوسپنې آوزار يا د نيزې نه کار اخلې، هغوئ به بېخی وسوزولے شی.“

د حضرت داؤد مشهور فوجيان

(۸) د داؤد د مشهورو فوجيانو نومونه دا دی: وړومبے د تحُکمون يوشيب بيشبت وو، کوم چې د درېو مشر وو، هغۀ د خپلې نيزې سره د اتو سوو خِلاف جنګ وکړو او هغوئ ټول يې په يو جنګ کښې ووژل. (۹) د هغه درېو مشهورو نه دوېم د اخيو د قبيلې د دودو زوئ اِلیعزر وو. يوه ورځ چې فلستيان راغونډ وُو نو هغۀ او داؤد ورته وفرمائيل چې زمونږ سره جنګ وکړئ. نو اِسرائيليان ټول وتښتيدل، (۱۰) خو هغه ټينګ شو او د فلستيانو سره يې تر دې پورې جنګ وکړو چې لاس يې کار پرېښودو او خپلې تُورې له يې نۀ شو وروړلے. مالِک خُدائ په هغه ورځ باندې لويه فتح ومونده. کله چې دا ختم شو، نو اِسرائيليان اِلیعزر له راواپس شول او د مړو دشمنانو نه يې زغرې وويستلې. (۱۱) د هغه درېو مشهورو نه يو د حرار د اجی زوئ سمه وو. فلستيان لحی کښې راغونډ شوی وُو چرته چې د دالو يو پټے وو. اِسرائيليان د فلستيانو نه وتښتيدل، (۱۲) خو سمه په پټی کښې ټينګ شو، د دې حِفاظت يې وکړو او فلستيان يې ووژل. مالِک خُدائ په هغه ورځ باندې لويه فتح ومونده. (۱۳) لَو شروع کېدو ته په نزدې وخت کښې د هغه دېرشو کسانو نه درې د عدولام غار ته لاړل، چرته چې داؤد وو، په دې وخت کښې د فلستيانو فوج د رفائيم په وادۍ کښې خېمې لګولې وې. (۱۴) په دې وخت کښې داؤد په يو محفوظ ځائ کښې وو او د فلستيانو يوې قبيلې بيتلحم قبضه کړے وو. (۱۵) داؤد ډېر زيات تږے وو او وې فرمائيل، ”زما ډېر ارمان

دے چې څوک د بیت‌لحم د دروازې سره کوهی نه ما له څښلو له لږې اوبهٔ راوړی." ١٦ هغه درې مشهور فوجیان د
فلستیانو کېمپ ته وردننه شول، د کوهی نه یې اوبهٔ راوویستلې او داؤد له یې راوړې. خو هغهٔ دا ونهٔ څښلې، او د څښلو په
ځائ یې مالِک خُدائ ته د نذرانې په توګه توئ کړې. ١٧ او وې فرمائیل، "مالِکه خُدایه، زهٔ دا هیڅکله نهٔ شم څښلے. دا به
داسې وی لکه چې زهٔ د دې سړو وینې څښم چا چې خپل ژوند په خطره کښې واچولو." نو هغهٔ د دې څښلو نه اِنکار وکړو.
دا د هغه درېو مشهورو فوجیانو د بهادرئ کارنامې وې. ١٨ د یوآب ورور ابیشے چې د هغهٔ مور ضرویاه وه د هغه دېرشو
مشر وو. هغهٔ د خپلې نېزې سره د درېو سوو سړو خِلاف جنګ وکړو او وې وژل او د دې په وجه هغه د هغه درېو کسانو په
شان مشهور شو. ١٩ نو هغه د هغه درېو نه زیات عزتمند شو او د هغوئ مشر شو، خو هغه په هغه درېو کسانو کښې شمېر
نهٔ وو. ٢٠ د یهویدع زوئ بنایاه یو بل مشهور فوجی وو او دے د قبضئیل اوسېدونکے وو، هغهٔ ډېرې د بهادرئ کارنامې
وکړې چې په کښې د هغه دوو لویو موآبیانو جنګ کوونکو وژل هم شامل ؤو. یوه ورځ چې واوره ورېدله هغه کندې ته کوز
شو او یو زمرے یې ووژلو. ٢١ هغهٔ یو مِصرے هم ووژلو، یو غټ سړے چې نېزه ورسره وه. بنایاه په هغهٔ باندې د امسا
سره حمله وکړه، د مِصرى د لاس نه یې نېزه واخستله او په دې باندې یې ووژلو. ٢٢ دا د هغه بنایاه کارنامې دی چې د
هغه درېو تکړه فوجیانو په شان مشهور شو. ٢٣ هغه په ټولو کښې ښهٔ تکړه وو، خو هغه په هغه درېو کښې نهٔ شو شمېرلے.
داؤد هغه د خپلو محافظانو مشر مقرر کړو. ٢٤-٣٩ په هغه دېرشو کښې نور دا کسان شامل ؤو، د یوآب ورور عساهیل، د
بیت‌لحم د دودو زوئ اِلحنان، د حرود اِلقه او سمه، د فِلِط نه خلص، د تقوع نه د عقیس زوئ عیرا، د عنتوت نه ابیعزر، د
حوسى نه مبونے، د اخوحی نه ضلمون، د نطوفی نه مهری، د نطوفی د بعنه زوئ حلب، په بنیامین کښې د جبعه ریبی زوئ
اِتے، د فِرعاتون نه بنایاه، د جعس د وادیانو سره نزدې نه هدی، د عرباه نه ابی‌علبون، د بحوریم نه عزماوت، د سعلبون نه
الیخبه، د یسین زامن، یونتن، د حرار نه سمه، د حرار نه د سرار زوئ اخی‌آم، د معکه د احسبی زوئ الیفلط، د جلو نه د
اخی‌تُفل زوئ الی‌عام، د کرمل نه حصرو، د عرب نه فعری، د ضوباه د ناتن زوئ اِجال، د جاد نه بانی، د عمون نه صِلق، د
یوآب زغره وړونکے د بیروت نحری، د اِتری نه جریب او عیرا، او اوریاه حِتے. دا ټول هغه اووهٔ دېرش مشهور فوجیان ؤو.

د حضرت داؤد مردم‌شماری

٢٤ ١ مالِک خُدائ بنی اِسرائیلو ته یو ځل بیا غصه شو او د داؤد په ذریعه یې په هغوئ مصیبت راوستلو. مالِک خُدائ
هغهٔ ته وفرمائیل، "لاړ شه او د اِسرائیل او د یهوداه خلق وشمېره." ٢ نو داؤد د خپل لښکر مشر یوآب له حُکم ورکړو، "د
خپلو آفسرانو سره د بنی اِسرائیلو ټولو قبیلو ته لاړ شه د یو سر نه تر بل سره پورې وګرځه او خلق وشمېره. زهٔ دا معلومول
غواړم چې هغوئ څومره دی." ٣ خو یوآب بادشاه ته ووئیل، "بادشاه سلامت، مالِک خُدائ ستا خُدائ پاک دې بنی
اِسرائیلیان د اوس نه یو په سل نور هم زیات کړی او ژوندے اوسې چې تهٔ یې وګورې. خو بادشاه سلامت، تهٔ داسې کول
ولې غواړې؟" ٤ خو بادشاه په یوآب او د هغهٔ په آفسرانو باندې د هغهٔ حُکم ومنلو، هغوئ د هغهٔ د حضور نه روان شول
او د بنی اِسرائیلو خلقو شمېرلو له لاړل. ٥ هغوئ د اُردن سیند نه واوړېدل او د عروعیر جنوبی طرف ته یې خېمې
ولګولې، دا ښار د جاد په علاقه کښې د یعزیر د وادئ په مینځ کښې وو، ٦ او د حِتیانو په علاقه کښې جِلعاد او قادِس ته
روان ؤو. بیا هغوئ دان ته لاړل او د دان نه هغوئ نمرپرېواتهٔ طرف صیدا ته لاړل. ٧ بیا هغوئ جنوبی طرف ته د پَخو
دېوالونو ښار صور ته لاړل او هم هغسې د حِویانو او کنعانیانو ټولو ښارونو ته هم لاړل او په آخر کښې د یهوداه په جنوبی
برخه کښې بیرسبع ته لاړل. ٨ نو نهٔ میاشتې او شل ورځې پس هغوئ یروشلم ته راواپس شول، چې په ټول مُلک کښې یې
سفر کړے وو. ٩ هغوئ بادشاه له د هغه ټولو سړو شمېر ورکړو چا چې جنګ کولے شو، اتهٔ لاکه سړی په اِسرائیل

کښې او پينځۀ لاکه په يهوداه کښې وُو. ١٠ خو چې کله داؤد مردمشمارى وکړه نو خپل ضمير هغه ملامته کول شروع کړل
او هغۀ مالِک خُدائ ته وفرمائيل، ”ما چې څۀ کړى دى نو دا مې يوه سخته ګناه کړې ده، مالِکه خُدايه، زما غلطى معاف
کړه. ما د کم عقلتوب کار کړے دے.“ ١١-١٢ د مالِک خُدائ کلام په جاد نازل شو چې داؤد ته پېشګوئي ورکوونکے وو،
”لاړ شه او داؤد ته ووايه چې زۀ هغۀ له درې خوښې ورکوم او هغه دې په هغه درېو سزاګانو کښې يوه خوښه کړى نو زۀ به
هم هغه شان وکړم.“ په ورپسې سحر د داؤد د پاڅېدو نه پس، ١٣ جاد هغۀ له لاړو او چې مالِک خُدائ څۀ فرمائيلى وُو
هغه يې ورته وفرمائيل او تپوس يې ترې نه وکړو، ”په دې کښې ستا کوم يو خوښ دے؟ ستا په مُلک کښې درې کاله قحط
وى يا درې مياشتې چې خپل دشمن نه منډې وهې يا چې درې ورځې ستا په مُلک وبا راشى؟ اوس په دې باندې سوچ وکړه
او ما ته ووايه چې مالِک خُدائ چا چې زۀ رالېږلے يم کوم يو جواب يوسم.“ ١٤ داؤد جواب ورکړو، ”زۀ د نااُميدۍ په
حالت کښې يم. خو زۀ دا نۀ غواړم چې ما له انسان سزا راکړى. پرېږده چې مالِک خُدائ په خپله مونږ له سزا راکړى، ځکه
چې هغه رحمان او رحيم دے.“ ١٥ نو مالِک خُدائ په بنى اِسرائيلو باندې يوه وبا راولېږله، چې د هغه سحر نه واخله تر
هغه وخت پورې وه چې کوم يې خوښ کړے وو. د مُلک د يو سر نه تر بل سره پورې اويا زره بنى اِسرائيليان مړۀ شول.
١٦ کله چې د مالِک خُدائ فرښته د يروشلم په تباه کولو باندې وه، نو مالِک خُدائ د خلقو سزا په حقله خپله فېصله بدله
کړه او هغه فرښتې ته يې وفرمائيل کومې چې هغوئ وژل، ”بس دے، دا دومره ورله ډېر دى.“ فرښته د يو يبوسى اروناه د
درمند سره وه. ١٧ داؤد فرښته وليده چې هغې خلق وژل او مالِک خُدائ ته يې وفرمائيل، ”زۀ ګناهګار يم. زۀ هغه کس يم
چا چې غلطى کړې ده. دې عاجزو خلقو څۀ کړى دى؟ تا له په کار دى چې ما او زما خاندان له سزا راکړې.“ ١٨ هم په
هغه ورځ جاد داؤد له ورَغلو او ورته يې وفرمائيل، ”د اروناه درمند ته وخېژه او مالِک خُدائ ته يوه قربانګاه جوړه کړه.“
١٩ نو داؤد د مالِک خُدائ حُکم ومنلو او چې څنګه جاد ورته وئيلى وُو هغه لاړو. ٢٠ اروناه لاندې وکتل او وې ليدل چې
بادشاه او د هغۀ آفسران راروان وُو. هغه د داؤد په مخکښې پرمخې پرېوتو ٢١ او تپوس يې وکړو، ”بادشاه سلامت، تۀ دلته
د څۀ دپاره راغلې؟“ داؤد ورته وفرمائيل، ”د دې دپاره چې ستا درمند واخلم او مالِک خُدائ ته يوه قربانګاه جوړه کړم، دا
د دې دپاره چې وبا ودرېږى.“ ٢٢ اروناه ورته ووئيل، ”بادشاه سلامت، واېې خله او چې څۀ دې خوښ وى نو هغه مالِک
خُدائ ته پېش کړه. دا غوَيى دى چې په قربانګاه باندې به يې د نذرانې په توګه وسوزوې، د هغوئ جغونه او د غوبل تختې دا
دى چې د سوزولو د لرګو په توګه يې استعمال کړې.“ ٢٣ اروناه هر څۀ بادشاه له ورکړل او ورته يې ووئيل، ”مالِک خُدائ
ستا خُدائ پاک دې ستا نذرانه قبوله کړى.“ ٢٤ خو بادشاه ورته وفرمائيل، ”نه، زۀ به د دې قيمت درکوم. زۀ به مالِک
خُدائ خپل خُدائ پاک ته هغه څۀ په نذرانه کښې نۀ پېش کوم چې مفت مِلاو شى.“ نو هغۀ درمند او غوَيى د سپينو زرو په
پنځوسو سيکو باندې واخستل. ٢٥ بيا هغۀ مالِک خُدائ ته يوه قربانګاه جوړه کړه او سوزېدونکې نذرانې او د سلامتۍ
نذرانې يې پېش کړې. مالِک خُدائ د هغۀ سوال قبول کړو او په بنى اِسرائيلو کښې وبا بنده شوه.